

RANNIKKOPUOLUSTUKSEN ASELAJILEHTI • 39. VUOSIKERTA • 2/1996

RANNIKON PUOLUSTAJA

- MITATAAN MERIVOIMIA
- RYTIT JA PATIT
- PERSONALLINEN PINGVIINI
- 56 SIVUA TÄYTTÄ TERÄSTÄ

TÄSSÄ NUMEROSSA MM:

- **3** Pääkirjoitus
- **4** Merivoimat – valmiutta, voimaa ja osaamista
- **6** Saaristomeren Laivasto – iskukykyä ja yhteistyötä
- **10** Suomenlahden Laivasto
- **14** Merisotakoulu – osa merivoimia ja Suomenlinnaa
- **17** TRIHERO: Fiat lux et lux fuit
- **18** Tallinnan suomalainen radioasema
- **20** RYT:n ja PAT:n lähtölaukaus Isosaaressa
- **22** 130 K 90-60 – Suomen uusin rannikkotykki
- **23** Osuiko Mäkiluoto?
- **24** Kenttäpuhelin päivystää
- **25** Stidsbåt 90
- **27** Pikku tiedonantoja

Kuulumisia:

- **29** RP-kilta: Kiltalaisten määrä kasvussa
- **30** KotRPsto: Sanan tuomme saaristosta
- **31** Kymminlinnan rt-kiilta
- **32** Suomenlinnan rt-kiilta: Haaste, Kiilta vaihtoi vetäjää, Vuoden kiilta
- **34** MPKK: Väinämöisen veljekunta rantautui Santahaminaan
- **37** RTOU
- **37** RTK: Pohjoismaista yhteistyötä
- **38** SIRR: Paikallisosastotoiminta käynnistyy
- **40** Hankoniemen kiilta: Koulutusta Hiidenmaalla
- **41** Keltainen Rykmentti
- **42** TurRR: Komentaja vaihtui

RANNIKON PUOLUSTAJA 3/96

... ilmestyy

20.9.1996

Lehden teema-aiheena ovat ilmavoimat ja ilmapuolustus. Aineiston tulee olla toimituksella 20.8.1996 mennessä. Tekstit mielellään levykkeellä missä tahansa formaatissa. Liittäkää juttuihinne runsaasti kuvia. Ne palautetaan.

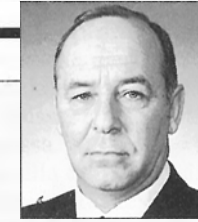
Tekniikkaa:

- **47** Sanomalaiteperhe
- **49** Vaahdollakin voi huijata
- **52** PINGVIINI

LEHDEN JULKAISIJAYHTEISÖJEN
YHTEYSTIEDOT LÖYDÄT SIVULTA 55

56 sivua – täyttä terästä!

Meripuolustus on yhteistoimintaa

Suomen meripuolustusjärjestelmä on ainutlaatuinen organisointinsa kohdalta. Puolustushaarojen ja aselajien sekä eri meriviranomaisten yhteensopeutumista ja toisaalta moninaisuutta ihmetellään jopa rajojemme sisä- ja ulkopuolellakin.

Maamme ulkomaanliikenteellinen saariasema Itämeressä ja rannikkojemme erikoislaatuisuus sekä sotilaspoliittinen asemamme ovat itsenäisyyden aikana muovanneet järjestelmäämme. Poliittiset, taloudelliset ja muut intohimot ovat säilyneet niin vahvoina, ettei tarkoituksenmukaisinta organisaattiorakennelmaa ehkä kuitenkaan ole pääsyt syntymään.

Merivoimat edustaa puolustusjärjestelmässämme liikkuvaa torjuntavoimaa rannikoillamme. Asejärjestelmien määrää on ollut tarpeen korvata laadulla. Niinikään torjunnan suorituskykyä on keskitetty miina- ja ohjusaseeseen. Johtamisjärjestelmään on panostettu. Ohjus ja miina – ohjustorjunta ja miinoitteet – ovat merivoimien tulimuotoja. Niiden vaikutuksen torjunta on erityisen vaikeaa, kun ne on voitu aikauttaa oikeille alueille. Ajan ja alueen valintaan soveltuu hyvin vain liikkuva järjestelmä.

Merivoimien toimintamahdollisuuksiin vaikuttavat sodan kuvasa muiden meripuolustuksen osapuolien valmius ja suorituskyky. Tarvitaan rannikkopuolustuksen kiinteä osa täydennettynä maavoimien liikkuvilla yksiköillä, tarvitaan ilmavoimien erimuotoinen tuli sekä siviiliviranomaisten ammattitaito ja poikkeusolojen valmistelut sekä suoritteet.

On osittain totta, että monen eri hallinnonalan menestyksellinen toiminta sekä rauhan että kriisin aikana edellyttää ehkä enemmän yhteistoimintaharjoittelua ja parantaa toimintakykyä kuin että viranomaiset saatettaisiin yhteen organisaatioon. Oleellista on sovittaa ja koordinoita resurssien puitteissa järjestelmän ylläpito ja niiden kehittäminen.

Meripuolustuksen kehittämisessä on koko ajan muistettava, että tämä puolustussektori on eturintamassa ja suojaa maamme kaikkein elintärkeimpiä alueita ja toimintoja. Tämä rintama ei voi murtua.

Kun tulevaisuuden meripuolustusjärjestelmänkin suuntaviivoja piirretään on muistettava, että uudet hankkeet ja hankinnat hyvin täydentävät ja korvaavat jo nyt käytössämme olevaa järjestelmää. Laatu ja liikkuvuus korostuvat unohtamatta henkilöstön – kaaderin ja reservin – taitotasoa koulutuksen kautta. Tulevaisuuden tiedustelu-, valvonta- ja johtamisjärjestelmät, täsmäaseet sekä puolustajalle edullinen saaristomme ja rannikkomme mahdollistavat pitkäjänteisesti kehitettävän meripuolustusjärjestelmämme ylläpidon. Hyvään tulokseen pääseminen edellyttää kehittäjiltä avarakatseisuutta, yhteistoimintaa sekä toimeenpanokykyä.

Merivoimien komentaja
Vara-amiraali

RANNIKOPUOLUSTUKSEN ASELAJILEHTI

Päätoimittaja

Eero Sivunen
puh 90-129 9256
fax 90-129 9214

Toimitussihteeri

Timo Kaukoranta
puh 90-161 2520
fax 90-161 2536

Toimitusneuvosto

Jorma Vuohelainen, eversti
Timo Sario, everstiluutnantti
Ulla Varjola, rouva
Timo Kaukoranta, everstiluutnantti
Kaj Brandstack, diplomi-insinööri
Reijo Telaranta, toimitusjohtaja
Heikki Tiilikainen, everstiluutnantti
Kari Laakko, luutnantti

Toimituksen osoite

PERt-os, PL 919
00101 Helsinki

Tilaushinnat

Kiltojen ja yhdistysten jäsenet 50 mk
Ulkopuoliset tilaajat 80 mk

Ilmoitushinnat mv/4-väri

III kansi 2 500 mk/4 500 mk
IV kansi 3 300 mk/5 000 mk
Sisäsivut
1/1 s. (147x215 mm) 2 700 mk/3 700 mk
1/2 s. (147x105 mm) 1 700 mk/2 600 mk
1/4 s. (70x105 mm) 1 200 mk
1/8 s. (70x52 mm) 800 mk
1/16 s. (70x25 mm) 500 mk
Rivi-ilmoitukset sop.muk.
Värierottelut veloitetaan erikseen.

Kirjapaino

Lauttapaino, Huittinen
Taitto Kari Merilä

Ilmoitusmyynti

Tmi Ilpo Pitkänen
puh 90-349 9224
fax 90-349 9223

ISSN 1239-0445

Kansi

Lippupäivän kunniaksi, SA-kuva

Meripuolustuksen strateginen ase – merimiina räjähtää.

MERIVOIMAT – valmiutta, voimaa ja osaamista

KIMMO KOTILAINEN

Merivoimat on puolustusvoimain komentajan alainen itsenäinen puolustushaara, joka edustaa liikkuvaa tulivoimaa. Merivoimien tehtävät korostavat suurta valmiusvaatimusta. Tilanteen vaatiessa on valmiutta ja puolustustehoa kyettävä lisäämään nopeasti. Nopea toimeenpano edellyttää muun muassa tehokasta koulutusta sekä alusten tarvitseman tuki- ja huoltojärjestelmän ylläpitämistä.

Merivoimien uusi organisaatio vahvistettiin 1.1.1993. Nykyinen organisaatio on selväpiirteinen. Sen muodostavat johtamisjärjestelmä, laivastot laivueineen ja maaorganisaatioineen sekä koulutusyksikönä toimiva merisotakoulu.

Organisaatiouudistuksessa luotiin operatiiviset merivoimien johtoportaat, Suomenlahden ja Saaristomeren Laivastot, joilla on johdossaan sekä laivasto-osastot että niitä tukevat huolto- ja tukikohtayksiköt.

Tukitoimintojen osalta kummallakin laivastolla on oma painopisteensä. Suomenlahden Laivasto vastaa varusmiesten peruskoulutuksesta ja Saaristomeren Laivasto merivoimien erikoishuollosta.

Nämä merivoimien johtoportaat toimivat kiinteässä yhteisto-

minnassa alueellisten ja muiden merellisten johtoportaiden kanssa. Näistä yhteistyön osapuolista luonnollisesti tärkeimpiä ovat jo rauhan ajasta alkaen alueellisessa vastuussa olevat rannikkotykistön joukko-osastot.

Paljon kalustoa

Rannikkotykistön joukko-osastojen kanssa hoidetaan yhteistoiminnassa niin rauhan ajan valvontatehtävät kuin valmistautuminen sodanajan tiedustelu, valvonta ja maalinosoitustehtäviinkin. Ehkä tärkeimpänä tällä yhteistoiminnan alueella ovat niin rauhan kuin kriisinkin aikana tulenkäyttö ja miinoitustoiminta.

Merivoimien tehtävät voidaan jakaa valmius- ja operatiivisiin tehtäviin, koulutustehtäviin sekä huoltotehtäviin. Merivoi-

mien Esikunnan toiminta jakaantuu tasapuolisesti kaikille kolmelle sektorille.

Upseerien ja opistoupseerien peruskoulutus sekä merivoimien reserviupseerikoulutus annetaan Merisotakoulussa, mikä sijaitsee Suomenlinnassa.

Merivoimilla on yhteensä 28 taistelualusta, joista keskeisimmän osan muodostavat ohjusveneet ja miinalaivat. Merivoimien kokonaistonnisto on noin 10 000 tonnia. Tuki- ja kuljetusaluksia sekä veneitä on käytössä runsaasti. Pelkästään rannikkotykistön käytössä niitä on 49 kappaletta. Tämä luku ei sisällä pienimpiä YM-veneitä.

Henkilöstöä on merivoimissa noin 3 000. Tämä määrä jakaantuu noin 160 meriupseeriin, 120 erikoisupseeriin, 500 opistoupseeriin, 170 sotilasammattihenkilöön, 550 siviilihenkilöön ja 1 500 varusmieheen. Merivoimilla on nykyään muista puolustushaaroista poiketen sama kolmen saapumiserän varusmieskoulutusjärjestelmä, mitä muualakin puolustusvoimissa käytettiin silloin, kun merivoimissa oli vielä käytössä kahden saapumiserän järjestelmä.

Valmiutta ja johtamista

Merivoimien henkilöstöstä noin 40 % on valmiustehtävissä, 14 % johtotehtävissä, 14% koulutustehtävissä sekä runsaat 30 % huoltotehtävissä.

Merivoimien johtoesikunta, Merivoimien Esikunta on toiminut Lauttasaareissa runsaat 10 vuotta. Esikunnan uudelleenorganisointi toteutettiin tämän vuoden maaliskuussa. Nykyisin esikunta jakaantuu henkilöstöosastoon, operatiiviseen osastoon ja materiaaliosastoon. Esikunnan vahvuus on yhteensä noin 95 henkeä.

Henkilöstöosasto hoitaa koulutus-, henkilöstö-, esikunta- ja terveydenhuoltoalan tehtävät. Operatiivisen osaston tehtäviin kuuluvat valmius-, valvonta-, tiedonhallinta-, merenkulku- ja taloussuunnittelu- sekä huoltotehtävät. Materiaaliosaston vastuualueena ovat järjestelmä-, laivaja kaupallinen ala.

Merivoimien tutkimuslaitos toimii pääosin Saaristomeren Laivastossa. Tutkimuslaitoksen johto-osa on kuitenkin sijoitettu käytännön syistä johtuen Merivoimien Esikuntaan Helsinkiin.

Ohjusveneet edustavat Merivoimien tehokkainta iskuvoimaa. Kuvassa Helsinki-luokan ohjusvene on laukaissut meritorjunta-ohjuksen. Sekä merivoimat että rannikkotykistö käyttävät samaa ohjusjärjestelmää (MTO 85).

Saaristomeren Laivasto, jonka toiminta- ja valvontavastuu idässä rajoittuu Hankoniemeen ja pohjoisessa Perämeren pohjukkaan, on merivoimien komentajan alainen alueellinen johtoporras. Joukko-osaston pääosat ovat Turussa Pansion alueella. Sotasadama ja alueella olevat huoltolaitokset muodostavat merivoimien päätukikohdan.

Ohjusvene Oulu (Helsinki-luokka) saapuu kiinnitysvalmiina satamaan.

Saaristomeren Laivasto iskukykyä ja yhteistyötä

Saaristomeren Laivasto käsittää esikunnan, joukkoyksiköitä ja laitoksia. Taistelualukset on jaettu Saaristomeren Laivastossa ohjuslaivueeseen ja miinalaivueeseen. Kuljetusviirikö ja Esikuntakomppania muodostavat merikuljetuksista ja tukikohtapalveluksista vastaavan Meripataljoonan.

Pansion Korjaamo, Sähkötekninen Korjaamo, Laivaston Soittokunta sekä Merivoimien Tutkimuslaitos ja Skinnarvikissa Kemiön saarella sijaitseva Ke-

mion Varikko kuuluvat myös Saaristomeren Laivastoon.

Palkattua henkilöstöä Saaristomeren Laivastossa on 750. Varusmiesten määrä on noin 450. Varusmiesten peruskoulutuksesta vastaa Suomenlahden Laivasto ja laivastoaliupseerien koulutuksesta Saaristomeren Laivasto.

Ohjuslaivueessa on iskuvoimaa

Ohjuslaivueen päätehtävä on

hyökkäyksen torjunta ohjustulella. Laivue kykenee lisäksi tehokkaaseen valvontaan ja tiedusteluun, sukellusveneen torjuntaan, meriliikenteen suojaamistehtäviin sekä tykistötorjuntatehtäviin sekä meri- että maa-ammunnoin.

Kansainvälistenkin tehtävien verhoa on jo raotettu. Näin laaja-alainen tehtäväkenttä vaatii monipuolisesti koulutetun henkilöstön ja runsaasti erityyppistä harjoittelua.

Ohjuslaivueen aluskalustona

on kaksi Turunmaa-luokan tykkivenettä (Turunmaa ja Karjala), neljä Helsinki-luokan ohjusvenettä (Helsinki, Turku, Oulu ja Kotka) sekä komentovene Vinha. Perusyksiköitä laivueessa on kolme, molemmat tykkiveneet muodostavat omansa ja Helsinki-luokasta muodostaa ohjusviirikön.

Laivueen komentajalla on johtamisessa apunaan laivueupseerin johtama liikkuva esikunta. Laivue toimii jo rauhan aikana taistelukokoonpanossa, missä tykkivene toimii johtoaluksena ja Helsinki-luokka iskuvoimana.

Ohjusase on nuori

Nykyisen kokoonpanonsa Ohjuslaivue sai kesällä 1994, jolloin Tykkiläivue lakkautettiin ja jäljellejääneet osat liitettiin Ohjuslaivueeseen. Perinneysikkönä on 1974 perustettu Ohjusvenelaivue, johon kuuluivat silloiset Tuimaluokan ohjusvenet. Harvalla joukolla on näin nuorta perinneysikköä, mutta ohjusasehan on kaikenkaikkiaan vielä nuorehko tulokas meripuolustuksessa.

Ohjuslaivueen kantahenkilökunnan vahvuus on 20 upseeria, 7 erikoisupseeria, 60 opistoupseeria ja 15 sotilasammattihenkilöä. Varusmiesvahvuus on keskimäärin 100. Ohjuslaivue tuot-

taa tykkimiehiä, merkinantajia, suto-miehiä, radisteja, konemiehiä ja talousmiehiä omaan ja vähän muidenkin reserviin.

Päätehtävä toteutetaan meritorjuntaohjus -85 kalustolla. Valvonta- ja tiedustelukyky rakentuu ensisijaisesti passiivisen elektronisen tiedustelun varaan. Vedenalaiseen etsintään laivueella on sekä aktiivisia mittaimia että passiiviseen kuunteluun perustuva erikoisvälineistö (SONAC PTA).

Ohjustuli on yhteistoimintaa

Suojaamistehtävissä ensisijainen väline on laivatykki. Kaliipereja löytyy 23 mm ilmatorjuntatykeistä tykkiveneiden 120 mm:n FinnTolvan'iin saakka. Laivueen vahvan tykistöaseen päätehtävä on kuitenkin alusten omasuoja ilmauhkaa vastaan.

Ohjuslaivueen laaja tehtävä-rakenne näkyy myös laajana yhteistoimintatarpeena. Saman ohjusaseen tiimoilta laivueella on virinnyt kiinteä yhteistoiminta meritorjuntaohjuspattereiden sekä rannikkotykistön tulen käytöstä vastaavien osien kanssa.

Ohjusten käytön osalta puhtaankin mieluummin yhteisoperaatiosta kuin yhteistoiminnasta. Yhteisoperaatioiden harjoittelua

varten laaditaan vuosittain Rannikkotykistökoulun koordinoimana Ohjuslaivueen ja Vartiolaivueen kanssa koko vuoden kattava harjoitusten läpivienti-suunnitelma.

Laivueen harjoitustoiminta keskittyy avovesikauteen. Kulkukannalla on kerrallaan yksi tykkivene, kaksi Helsinki-lk:n alusta sekä komentovene. Valmiusviikkoja näille kertyy vuodessa noin kaksikymmentä.

Miinalaivueella pitkät perinteet

Miinalaivue vastaa nimensä mukaisesti miina-aseen ja miinan-torjunnan valmiudesta, koulutuksesta sekä näiden tehtäväalueiden taktiikan ja taisteluvälineiden käytön kehittämisestä. Miina-asejärjestelmä on merivoimien toinen pääasejärjestelmä. Miinan-torjunnalla suojataan kauppareiliikennettä sekä tuetaan merivoimien yksiköiden liikkumavapautta.

Miinalaivueen perinteet juontavat itsenäisen Suomen laivaston alkuvaiheisiin. Keväällä 1918 jo ennen laivaston varsinaista perustamista muodostettiin Miinanetsintälaivue, joka raivasi Ahvenanmaan alueelle ensimmäisessä maailmansodassa laskettuja miinoja.

Miinalaiva Uusimaa talvitoimintaharjoituksessa. Hämeenmaa-luokan miinalaivat kykenevät liikkumaan 40 cm:n kiintojässä.

Kuha-luokan miinanraivaaja (etualalla) ja raivausvene Kiiski muodostavat tehokkaan ja olosuhteisiimme soveltuvan raivaajaparin.

Miinalaivueeseen kuuluu kolme perusyksikköä: Raivaajaviirikö sekä miinalaivat Hämeenmaa ja Uusimaa omina perusyksiköinä. Näissä yksiköissä ylläpidetään laivaston komentajan käskemää valmiutta, annetaan kantahenkilökunnalle tehtävälänsä mukaista jatkokoulutusta ja varusmiehille erikoiskoulutusta. Laivueessa palvelee yhteensä 80 kantahenkilökuntaan

kuuluvaa ja noin 120 varusmiehtiä.

Miinalaivalla miinoitteeseen

Hämeenmaa-luokan miinalaivat on suunniteltu miinanlaskijoiksi toimimaan ympärivuotisesti Itämeren olosuhteissa. Miinoitustehävänsä lisäksi alukset soveltuvat merivalvonta-, kuljetus- ja saat-

totehtäviin. Aluksien muotoilu- ja rakenteissa on hyödynnetty häivetekniikkaa ja niiden lämpöherätetaso on alhainen.

Pieni akustinen, magneettinen ja paineherätetaso sekä hyvä shokin kestävyys mahdollistavat niiden turvallisen liikkumisen miinavaarallisella alueella. Aluksilla on tehokas ilmatorjunta-aseistus, joka koostuu ohjus-, tykistö ja harhamaaliasejärjestelmistä. Molemmat miinalaivat valmistuivat vuonna 1992 ja edustavat kansainvälisestikin arvioituna moderneinta miinanlaskukalustoa.

Raivaajaviirikön aluskalustona ovat Kuha-luokan heräterai-vaajat, Kiiski-luokan raivausve- neet sekä emäalus- ja järjestel- mäkoulutustehtävässä oleva Kampela-luokan kuljetuslautta. Kuha-luokan heräterai-vaajat ovat erikoisrakenteisia aluksia, jotka soveltuvat sekä heräte- että kos- ketusraivaustehtäviin.

Kiiski Kuhan kaverina

Kiiski-luokka soveltuu samoihin tehtäviin kuin Kuha, mutta on kooltaan ja teholtaan pienempi. Erityisesti ahtaisiin saaristo-olo- suhteisiin soveltuva tehokas mii-

Tykkiveneitä Turunmaa ja Karjala käytetään taisteluosastojen johtoaluksina. SA-kuva.

TERO KRAMSU

Miinalautat Pansio (kuvassa) ja Porkkala edustavat Rauma-luokan ohjusveneiden ja Hämeen- maa-luokan miinalaivojen kanssa merivoimien nuorinta, 1990-luvulla rakennettua aluskalustoa.

nanraivaus toteutetaan Kuhan ja Kiiskan yhdessä suorittamana pariraivauksena.

Kuha-luokka on valmistunut vuonna 1975 ja alusluokan peruskorjaus alkaa tänä vuonna. Peruskorjauksen seurauksena alusten kokoa ja tehoa kasvatetaan sekä niiden raivausjärjestel- mät uusitaan.

Kampelalla tapahtuvalla jär- jestelmäkouluksella valmistau- dutaan tehostamaan miinantor- juntaa ottamalla käyttöön kevyt miinanetsintäjärjestelmä. Mii- nanetsintä perustuu vedenalais- ten kohteiden paljastamiseen ja luokittamiseen korkeatasoisia kaikumittaimia käyttäen.

Pataljoona merivoimissa ?

Nimestään huolimatta on meri- pataljoona merivoimien joukko. Pataljoona voi olla hämäävä ni- mitys merivoimissa, mutta patal- joonan joukkojen moninaiset teh- tävät eivät millään sopsi tavalli- sen laivueen nimityksen alle.

Kun vuonna 1993 silloiset Rannikkolaivasto ja Turun Lai- vastoasema yhdistettiin Saaristo- meren laivastoksi, perustettiin

uusi joukkoyksikkö Meripatal- joona, jonka runko muodostui TurLAS:n Kuljetusviiriköstä ja Esikuntakomppaniasta. Meripa- taljoonan tehtäviksi määritettiin mm. vartiointi, kuljetukset ja öl- jyntorjunta.

Perusyksiköt – esikunta- komppania ja Kuljetusviirikö – ovat toiminnaltaan, kalustoltaan ja henkilöstöltään keskenään ai- van erilaisia. Esikuntakomppania on kokonaisuudessaan ”maaor- ganisaatio”, joka kouluttaa lai- vaston rauhanajan ja sodanajan joukkojen tarvitsemia sotilaspo- liiseja, kiväärimiehiä, meripio- neereja, lääkintämiehiä sekä esi- kunta- ja kuljetustoimintoihin tarvittavat varusmiehet.

Varusmiehiä esikuntakomp- paniassa palvelee noin 150 ja kantahenkilökuntaa 10. Komp- panian kouluttajat ovat erikois- tuneet jo yksikön päälliköstä al- kaen kukin omalle erikoisalal- leen.

Meripataljoona on merelläkin

Kuljetusviirikö on niin ikään vahvasti tukevia toimintoja tuot- tava yksikkö, joka tarvittaessa

muodostaa useita eri sodanajan yksiköitä. Viiriköön kuuluu nel- jä kuljetusalusta, joista osa on miinoituskykyisiä. Lisäksi viirik- köön kuuluu runsaasti erilaisia kuljetusveneitä.

Kuljetusviirikön aluskanta on erittäin monikäyttöistä. Niitä on tasavallan presidentin käytössä, koulutusikätyössä, hinaustehtävis- sä, öljyntorjunnassa, yhteyslii- kenteessä ja kuljetuksissa. Tär- keimmät tehtävät ovat öljyntor- junta- ja miinoitusvalmiuden yl- läpitäminen sekä varusmie- ja kertausharjoituskoulutuksen an- taminen. Varusmiehiä Kuljetus- viirikössä on n. 70 ja kantahen- kilökuntaa n. 45.

Meripataljoona tekee run- saasti yhteistyötä muiden merel- listen joukkojen kanssa. Tär- keimpiä on rannikkotykistö, jon- ka venekaluston talvisäilytykseen Meripataljoona osallistuu. Kulje- tusviirikö vastaa mm linnakkei- den väylästöjen merkitsemisestä Saaristomeren alueella.

V-J Pennala,
A Kuusela ym

Miinalaiva Pohjanmaa siirrettiin vuonna 1993 Merisotakoululta Suomenlahden laivastoon. SA-kuva.

Suomenlahden Laivasto

Suomenlahden Laivasto perustettiin vuoden 1993 alussa, kun Helsingin Laivastoasemaan liitettiin lakkautetun Rannikkolaivaston Vartiolaivue ja Merisotakoulun koululaiva Pohjanmaa. Miinalaivue lisättiin organisaatioon kesällä 1994 ja Huoltokeskus vuoden 1995 alussa.

Laivaston organisaation kehittämisen periaatteena on ollut, että suoraan laivaston komentajan johdettavia yksiköitä olisi mahdollisimman vähän. Esi-kunnan lisäksi on päädytty neljän joukkoyksikön malliin: Miinalaivue ja Vartiolaivue edustavat päätehtävien mukaista merellistä voimaa ja Laivastokoulu sekä Huoltokeskus laivueita tukevia toimintoja.

Valtiontalouden surkea tila on heijastunut myös laivaston toimintaan. Erityisesti tämä on kirpaissut henkilöstöä. Resurssien supistuminen ei ole juurikaan vaikuttanut itse pääasiaan, eli tehokkaiden taisteluyksiköiden ylläpitämiseen ja kehittämiseen. Tähän on päästy keskittymällä vain olennaisimpaan ja karsimalla kustannuksia sieltä, missä se on voitu tehdä vahingoittamatta päätehtävän toteuttamista.

Yhteistyö on voimaa

Suomenlahden Laivaston toiminta-alueella on Suomenlinnan Rannikkorykmentti sekä Hangon ja Kotkan Rannikkopatteristot, joiden kanssa ollaan tiiviissä yhteistoiminnassa. Yksi tärkeimmistä yhteistoiminnan muodoista on merivalvonta.

Suomenlahden Laivasto johtaa ja koordinoi alueensa merivalvontaa ja osallistuu siihen liikkuvalla kalustollaan. Tutka-, aisti- ja vedenalainen valvonta hoidetaan rannikkotykkien valvonta-aseteilta. Valvonta-asetat välittävät havaintonsa paikalliselle rannikkotykkien merivalvonta-aluekeskukselle, joka koostaa niistä tilannekuvan ja välittää sen laivaston merivalvontajohtokeskukselle.

Merivalvonnan lisäksi yhteistoimintaa harjoitetaan myös

muillakin aloilla. Operatiivisten suunnitelmien laatiminen tapahtuu läheisessä yhteistyössä ja tuloksia testataan vuosittain yhteistoimintaharjoituksissa. Painopiste on miinojen laskun ja meritorjuntaohjusten tulenkäytön harjoittelussa.

Iskukyky vartiolaivueessa

Vartiolaivue perustettiin jo vuonna 1969 asemapaikkanaan Helsingin Laivastoasema Upinniemessä. Tuolloin laivue käsitti kaksi tykkivenettä ja kaksi vartiovenettä. Nykyisellään Vartiolaivueeseen kuuluu neljä Rauma-luokan ohjusvenettä, neljä vartiovenettä sekä komentovene.

Kalusto edustaa parasta suomalaista laivanrakennustaitoa, Rauma-luokka 90-luvulta ja vartiovenet 50-luvulta. Rauma-luokka on saatu kaikilta osiltaan vastaanotettua ja on täydessä operatiivisessa käytössä. Vartioveneidän hydrofonikaapelijärjestelmä on samaa tekniikkaa kuin rannikkotykkien uusimmat vesi-

kuuntelijärjestelmät.

Vartiolaivueessa palvelee 65 kantahenkilökuntaan kuuluvaa ja 40 varusmiestä. Sekä ohjus- että vartioveneellä on 20 hengen miehistö. Vartioveneellä varusmiehiä on puolet vahvuudesta, kun taas ohjusveneellä palvelee vain kuusi varusmiestä.

Alusmiehistöllä on meriharjoitusaikaa noin 20 viikkoa vuodessa. Vuosittain laivue osallistuu kahdesta kolmeen taktiseen harjoitukseen yhteistoiminnassa rannikkoujoukkojen kanssa. Lisäksi valmiuskaudella on noin kahdeksan laivueen johtamaa ohjustuli-, sukellusvenentorjuntaja tukeutumisharjoitusta.

Miinakoulutusta myös rt:lle

1994 perustettuun miinalaivueeseen on koottu Suomenlahden Laivaston miinoituskykyiset alukset. Laivaston keskeisiä tehtäviä ovat alustensa miinoitusvalmiuden ylläpito ja aluksilla palvelevan kantahenkilökunnan ja varusmiesten ammattitaidon luomi-

nen ja ylläpito.

Miinalaivue toimii yhteistyössä rannikkotykkien joukko-osastojen kanssa. Yhteistyön tavoitteena on miinoituksen ammattimainen suoritustaso kaikilla Suomenlahdella miinoitustoimintaan tarkoitetuilla aluksilla, myös rannikkotykkien käytössä olevilla.

Merivoimien kolmen saapurämiserän järjestelmä mahdollistaa Miinalaivueen aluksilla jatkuvan valmiuden miinoitustehtäviin. Aluksilla palvelevien varusmiesten on saavutettava miinamiehen pätevyys ennen edellisen saapurämiserän kotiutumista. Jatkossa merivoimat kouluttaa varusmiehet myös rannikkotykkien miinoituskykyisille aluksille.

Suomen Joutsenelta Upinniemeen

Laivastonkoulu perustettiin jo vuonna 1948. Koulu aloitti toimintansa Suomen Joutsenella, josta se jo keväällä 1949 siirtyi Turun Laivastoasemalle. Kesällä 1979 Laivastonkoulu siirrettiin

Rauma-luokan ohjusvenet Rauma, Raahe, Porvoo ja Naantali muodostavat meritorjuntaohjus 85-järjestelmillään Suomenlahden Laivaston tehokkaan iskuvoiman. SA-kuva.

Vierailut ovat Suomenlahden Laivaston arkipäivää. Kuvassa Naton sotilaskomitean puheenjohtaja kenttämarsalkka Vincent, kenraali Hägglund ja komentaja Platan merirommilla Rauma-luokan aluksella elokuussa 1995.

Helsingin Laivastoasemalle Upin-
niemeen.

Vuonna 1983 koulun nimi muutettiin Laivastokouluksi ja tehtäväksi määrättiin merivoimiin palvelukseen astuvien varusmiesten perus- eli alokaskoulutus ja aliupseerikoulutus.

Laivastokouluun kuuluu seitsemän perusyksikköä; neljä koulutuskomppaniaa, aliupseerikurssi, sukeltajakurssi ja esikuntakomppania sekä harjoituslaitekeskus erityistilana. Laivastokoulussa palvelee noin 100 kantahenkilökuntaan kuuluvaa ja 160-800 varusmiestä koulutusajankohdasta riippuen.

Koulutuskomppanioissa peruskoulutetaan vuosittain kolme saapumiserää eli kaikki merivoimiin palvelukseen astuvat noin 1 700 alokasta, joista naisia on 45-60. Koulutus kestää 10 viikkoa

Sinisiä ja vihreitä

Peruskoulutuskauden päätyttyä varusmiesjoukko jaetaan siniseen ja vihreään linjaan suhteessa 60/40%. Merellisen organisaation ensimmäinen erikoiskoulutusjakso toteutetaan myös Laivastokou-

tuu kurssin päätyttyä peruskoulutusorganisaatioon. Parhaimmisto, 7-9 oppilasta merivoimien II- ja III-saapumiserästä komennetaan Haminaan reserviupseerikursseille.

Sukeltajakurssi kouluttaa raivaaja- ja taisteluskeltajia sekä vastaa kantahenkilökunnan, varusmiesten ja reserviläisten jatkokoulutuksesta. Kurseille haku tapahtuu valtakunnallisena yhteishakuna. Raivaajasukeltajat astuvat palvelukseen I-saapumiserän ja taisteluskeltajat vastaavasti III-saapumiserän mukana.

Sukeltajien erikoiskoulutus alkaa peruskoulutuskauden päätyttyä ja se sisältää myös laivastoaliupseerikoulutuksen. Kurssien koulutuslustoina ovat mm. emälaiva Mursu ja öljyntorjunta-alus Hylje. Kurssivahvuus on noin 20 oppilasta.

Huolto on taidetta

Suomenlahden Laivaston Huoltokeskus on vuoden 1995 alussa perustettu kokeiluorganisaatio. Uudistuksen tarkoituksena oli koota laivaston huoltoyksiköt yhden johtoportaan alle ja näin

Alukset suojautuvat tykein ja ohjuksin ilmauhkaa vastaan. Kuvassa merivoimien modernisoima 23 mm:n ilmatorjuntatykki. Samaa tykkiä, joskin hieman eri näköisenä, käytetään myös maavoimissa. SA-kuva.

vähentää laivaston komentajan suoranaisten alaisten määrää.

Kesäkuun 1995 alusta kehittämistä jatkettiin jakamalla yli 200:n varusmiehen Esikuntakomppania. Kivääri- ja sotilaspoliisijoukkue liitettiin Esikuntakomppaniaan Laivastokouluun ja "toimipaikkamiehet" Kuljetusviiriköön. Samalla Kuljetusviirikön nimi muutettiin yksikön toimintaa kuvaavammaksi Huolto- ja Kuljetusviiriköksi.

Huoltokeskukseen kuuluu kuusi erillistä yksikköä; huolto- ja kuljetusviirikö, varuskuntasairaala,

korjaamo, autohalli, muonituskeskus ja materiaalikeskus.

Huolto- ja kuljetusviirikön kalustona on kaapelialus Putsaari, kalustolautta sekä kaksi Uisko-luokan venettä. "Vihreän linja" noin 100 varusmiestä palvelevat auton- ja traktorinkuljettajina, lääkintä- ja talousmiehinä, pioneereina sekä varastoilla ja ampumaradoilla.

Varuskuntasairaala, autohalli ja muonituskeskus vastaavat koko Porkkalan varuskunnan toiminnosta. Sairaalan erikoisalana on sukelluslääketieteelliset

tarkastukset ja hoito. Korjaamo vastaa alusten ja niiden järjestelmien lisäksi 23 mm ilmatorjuntatykkien laveteista ja sukellusveneentorjunta-aseista.

Materiaalikeskus huolehtii Suomenlahden Laivaston vastuulla olevan materiaalin varastoinnista, hallinnosta ja kirjanpidosta. Lisäksi materiaalikeskus vastaa laivaston huoltovastuulla olevien alusten pelastuslauttojen ja pelastautumispukujen sekä merivoimien sukellusvälineiden huollosta ja Upinniemen painekammion toiminnasta.

YAMAHA, SUZUKI, JOHNSON, MERCURY,
MARINER, EVINRUDE, MERCUISER, OMC,
VALTUUTETTU HUOLTO JA VARAOSAT

ESPOON VENE- JA MOOTTORIHUOLTO OY

Puh. töiden vast.otto ja varaosat (90) 8022045
korjaamo 8022049
Kivenlahden venesatama
Marinsatamantie 3, 02320 ESPOO

- korjaukset
- lasikuitutyöt
- telakoinnit
- huollot (myös rannassa)

S u o m e n o j a, Hyljetie, 02270 Espoo
Puh. 90-88 94 17 • 949-42 99 36 • 949-81 74 84

YLI 7000 MERKKITUOTETTA

Turvallisuuttasi ja mukavuuttasi ajatellen olemme kehittäneet maan kattavimman valokoiman veneily- ja merenkulkutuotteita. Niiden korkean laadun ja luotettavuuden takeena on yli 80 vuoden kokemussemme veneilyalalta.

MARITIM

Veneilyn ja merenkulun erikiosliike

Veneentekijäntie 1, 00210 Helsinki, puh. 90-681 631

Merisotakoulun rakennukset Suomenlinnan Pikku Mustasaarella tarjoavat hyvät edellytykset monipuoliselle koulutukselle.

MERISOTAKOULU

– osa merivoimia ja Suomenlinnaa

JUKKA K. PAJALA

Merisotakoulu on merivoimien komentajan alainen joukkosasto, sotilaslaitos kuten asetus asian nykyisin määrittelee. Se vastaa pääosasta merivoimien kantahenkilökunnan ja reservin upseerien koulutuksesta.

Tässä tarkoituksessa se kouluttaa perustasolla kadetteja upseerin ja opistoupseerioppilaita opistoupseerin tutkintoon antamalla niihin kuuluva merisotilaallinen koulutus, varusmiehiä reservin upseereiksi sekä upseereita ja opistoupseereita kantahenkilökunnan jatko- ja erikoiskursseilla.

Esikuntajoukkueessa annetaan varusmiehille laivastoaliupseerin, veneenkuljettajan, konemiehen, kiväärin miehen ja laivakokin koulutusta.

Merisotakoulussa järjestetään myös jatkokoulutusta ja täydennyskursseja merivoimien ja muiden puolustushaarojen henkilöstölle ja reserviläisille sekä vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen liittyen.

Nimiä on muutettu

Merivoimiamme uudelleenorganisointi vuonna 1993 merkitsi muutoksia Merisotakoulunkin kokoonpanoon. Upseerien jatkokoulutuksesta vastannut upseerien kurssiosasto ja kadettiosasto yhdistettiin korkeakouluosastoksi. Opistoupseerien perus- ja jatkokoulutuksesta vastaava toimipuseeriosasto nimettiin opistoupseeriosastoksi.

Reserviupseeriosasto säilyi ennallaan kaiken varusmiestöminnan työssijana koulussa. Käytännössä se merkitsee noin 30 oppilaan kolmen kuukauden mittaista reserviupseerikurssia kolmesti vuodessa ja vähän suurempaa esikuntajoukkuetta ympäri vuoden.

Koulutusuudistus toi uuden ulottuvuuden Merisotakoulun työskentelyyn. Asetuksen mukaan upseerin tutkinto suoritetaan Maanpuolustuskorkeakoulussa, jonka rehtori ohjaa muualla annettavaa upseerin tutkintoon kuuluvaa opetusta. Vastavalla tavalla on säädetty opistoupseerin tutkinnosta ja Maanpuolustusopiston johtajan asemasta.

Toisin kuin välillä kuulee väitettävän koulu ei ole sen paremmin Maanpuolustuskorkeakoulun kuin -opistonkaan alainen. Yhteistoiminta opinahjojen kesken on toki toiminut erinomaisesti, mikä onkin ainoa mahdollisuus tavoitteiden saavuttamiseksi.

Koulutus on uudistunut

Kurssikirjomme on edelleen monipuolinen ja laaja. Ensimmäinen 4-vuotinen kadettikurssi valmistui kesäkuussa 1995. Talossa olevat kolme kurssia jatkavat 10–14 miehen vahvuisena. Vuoden päästä joukossa voi olla joku nainenkin. Nämä nuoret eivät enää palaa 4–5 vuoden kuluttua kapteenikurssille Merisotakouluun, sillä viimeinen merivoimien kapteeni-

nikurssi päättyi keväällä 1995.

Meripuolustuksen esiupeeri-kurssi on puolestaan vaihtunut Maanpuolustuskorkeakoulun omissa tiloissaan järjestämään lukuvuoden mittaiseen esiupeeri-kurssiin 7–8 vuoden kuluttua valmistumisesta.

Opistoupseeriosastolla on myös tultu erään vaiheen loppuun. Viimeinen pitkään käytössä ollut 2-vaiheisen peruskoulutuksen PO II E -jakso päättyi kesällä 1994. Vastaisuudessa 2,5 vuotta kestävällä opistotasoisella peruskurssilla opiskelee parikymmentä oppilasta sekä vanhemmalla että nuoremalla 2–3-linjaisella kurssilla. Jatkokoulutus annetaan edelleen luutnanttikurssilla Merisotakoulussa.

Reserviupseeriosaston koulutusohjelmia on hieman muokattu ja varsinkin talvikurssin osalta poikettu yleiskoulutuksesta erikoistumisen suuntaan. Tiukka pääsykoe on lähes poikkeuksetta seulonut kurssille merivoimien reservinjohtajan korkeat vaatimukset hyvin täyttäviä nuoria miehiä.

Kurssilla annetaan kuten ennenkin reservinjohtajan tarvitsemat perustiedot, joita sitten lai-

Eri tasoisten johtajien ja ammattimiesten kouluttaminen edellyttää koululta monipuolista osaamista.

vastoissa ja tänä keväänä myös rannikkojoukoissa kokelaskaudella voidaan soveltaa ja täydentää.

Rt:n koulutuksen kehto

Rannikkojoukkojen tuki linnakkeharjoitusten ja yhteysalusten käytön muodossa on ollut perinteisen tärkeä osa koulutusta. Varusmieskoulutuksessa yhteisiin toimintoihin pääsyä vaikeuttavat erilaiset palvelukseenastumisajat. Merivoimiin otetaan edelleen varusmiehiä kolmesti vuodessa.

Yhteistoiminta rannikkojoukkojen kanssa on ollut tuntuva kautta vuosikymmenten. Olihan rannikkotyöstön ja laivaston koulutus yhteisen johdon alla koulun perustamisesta vuonna 1930 alkaen aina vuoteen 1963. Meille vanhemmille tuttuja muistoja ovat esimerkiksi reserviupseeri-, kanta-aliupseeri- ja kadettikurssit, joilla siniset ja harmaat veljet sulassa sovussa opettelivat sotatieteen salaisuuksia.

Teiden eroaminenkaan ei yhteistyötä koulutuslalla katkaisut. Vaikuttavin esimerkki tästä on 1970-luvulla luotu Meripuo-

Sekä merivoimien että rannikkotyöstön henkilöstön merenkulkukoulutus on tärkeä osa Merisotakoulun toimintaa.

Merisotakoulun ATK-luokan, sähkölaboratorion ja muiden erikoisluokkien kehittäminen on antanut koululle hyvät toimintaedellytykset.

lustuksen esipäätökurssi, joka oli yksi ja sama kaikille meripuolustuksen parissa työskenteleville. Muilla kursseilla yhteistoimintamahdollisuuksia löytyi muun muassa taktiikan karttahoitusten ja monitasoisten johtamisharjoitusten muodossa.

Rannikkotyökistön kadettien mukanaolo vuosittain Pohjoismaisilla merikadettipäivillä on vahvistanut urheilullisesti pientä joukkoamme ja syventänyt yhteenkuuluvuutta meripuolustuksemme parissa.

Tärkeä yhteistoiminnan muoto on kautta vuosien ollut merenkulun taitojen opiskelu. Esimerkiksi 1970-luvulla nuoret up-

seerit ja opistouseerit pätevyistyivät linnakkeiden yhteysvenekaluston hallintaan Merisotakoulun järjestämällä kursseilla. Tällä vuosikymmenellä kurssitus on taas palannut eräänlaisen välivaiheen jälkeen ohjelmiin.

Kadetit saavat intensiivikurssein laivaelämästä koulualuksilamme. Opistouseerioppilaat puolestaan osallistuvat oppilaidemme kanssa moniviikkoiselle teoriaa ja käytännön harjoittelua H-veneillä käsittävälle kurssille. Sen päätyttyä heillä on perustiedot merenkulusta ja pienen aluksen konehuoneesta yhteysvenekaluston käsittelyyn.

Koulun kunto kohenee

Ulkoisilta puitteiltaan vanha opinahjo ei ole juurikaan muuttunut, eikä voikaan, kuuluuhan koulu-saarikin UNESCON maailmanperintölistalle syksyllä 1991 hyväksytyyn Suomenlinnan historialliseen merilinnonitukseen. Saaren rakennukset ovat jo pitkään tarjonneet koulullemme riittävät tilat monien kurssiemme läpiviennin.

Auditorion rakentaminen, atk-luokkien kaluston uusiminen, merenkulun erikoisluokan kehittäminen, sähkölaboratorion harjoitustilojen täydentäminen ja saunarakennuksen peruskorjaus oppilasasuntolaksi saanaa hylkäämättä ovat merkittäviä toimintaedellytystämme parannuksia viime vuosilta.

Majoitusrakennuksen ulko-seinien kunnostus viime syksyn mittaan komistaa näkymää lauttarannan suuntaan ja parantaa tämän 1750-luvulta olevan rakennuksen kuntoa tuntuvasti. Tarpeen se onkin, ovathan Suomenlinnan 250-vuotisjuhlallisuuudet jo vuonna 1998!

Merisotakoulu katsoo luottavaisin mielin tulevaisuuteen. Koulu uskoo pystyvänsä vastaamaan tuleviin haasteisiin ja tarvittaessa uusiutumaan niiden myötä. Samalla koulu ylpeänä vaalii lähes 250-vuotisia perinteitään juurillaan tuntien olevansa erottamaton osa suomalaista sotahistoriaa Sveaborg-Viaporin-Suomenlinnassa.

TriHero

FIAT LUX
ET LUX FUIT

Talven pimeät on taas ohi ja ihmislapsen olo tuntuu täällä Pohjolan perukoillakin niin kovin kevyeltä. Pimeillä tarkoitan tietenkin tässä kohdassa vain valon määrää, en muita pimeitä.

Kaamoksesta huolimatta, tai siitä johtuen, pimeitä persoonia on aina rakastettu Suomessa. Aina on ollut iloisia kylähulluja ja juoppohulluja ja ihan muuten vaan hauskaasti höynähtäneitä inehmoja. Ennen näitä pikkusen höperöitä sanottiin pimeiksi, nykyään ne ovat valaistuneita. Hirvittävä vaara sotkea valistuneet ja entiset pimeät keskenään.

Vaan itse valo ja sen tuleminen. Kovan talven jälkeen aurinko rupesi pääsiäisenä ihan tosissaan lämmittämään vähäisempiäkin risukasoja. Talvesta tosin ollaan monta mieltä. Kaikkietävät säätieteilijät, jotka tavallisen kansan mielestä eivät osaa varmuudella kertoa muusta, kuin muutaman menneen tunnin pilvisyydestä tutka-animaatioidensa avulla, väittävät talven olleen ihan tavallisen. Kansa tietää toista.

Eihän se mikään tavallinen talvi ollut. Lunta oli niin vietävästi ja pakkastakin piisasi viikkotolkulla semmoisissa lukemissa, ettei ajatuskaan enää tahtonut kulkea. Vanhasta Fiatista puhumattakaan, mistä jäättyi ensin lukot, sitten jäähdysneste ja lopuksi akku. Kyllähän valistuneilla naapureilla oli taas oma valaistunsa, mitä naureskella. Minua ei hymyilyttänyt yhtään.

Vaikka luontoäiti ja naapurit ovatkin pitäneet pilkkanaan, niin kyllä meikämiehellä kuitenkin pyyhkii aika hyvin. Viimeisten pakkasten aikoihin sain kunnian istua iloisessa illanvietossa ihka aidon rantapyssyn majurin seurassa. Oli se niin fiksun tuntuinen mies, ettei ollut pakkasen tainnut päästä hidastamaan järjenjuoksua.

Alussa majuri kertoili ylpeästi maanpuolustuksen järjestötoiminnan aktiivisuudesta ja uusista aluevaltauksista. Keskustelutoverini näki järjestötoiminnassa aitoa innostusta ja todellista

kehitystä, mitä hän vertasi auringon kajastukseen synkän pilvipäivän jälkeen.

Kylläpä tämä ystäväni majuri kuvaili siinä iltaa istuessamme erilaisille uusille toimintamuodoille kaunista kesäistä paistetta. Oikein postikorttimaisemia. Kun pitkän tai parin aikana tätä tarinointia jatkettiin, ilmeni kyllä syvää pelkoakin tulevaisuudesta.

Valistunut mies kun oli, majuri tunsikin hyvin otsonikerroksen ohentumisen ja muutkin ylettömästä auringonvalosta johtuvat vaarat. Hän oli kovin huolestunut siitä, että jos aurinko oikein rupeaa porottamaan, maaperä kuivuu liiaksi, eikä puitten runsaaseen oksastoon kasva enää uusia lehtiä. Kovin oli murheissaan siitäkin, että jo kasvaneet lehdet, ja jopa sitkeät neulasetkin saattavat tosi paah-teessa ruveta kuivumaan ja käpertymään.

Vakavia olivat huolenaiheet, eivätkä toki aivan aiheettomiakaan. Onhan se tietysti kamalaa, jos kasvukausi on niin nopea ja kiihkeä, ettei luonnon normaali järjestys sitä kestä. Jos ajattelee suomalaista lehtimetsää, niin sehän toimii sentään aika kätevästi. Joka vuosi puihin tulee uudet lehdet, mitkä uudella tarmolla imevät vettä ja ravinteita juurista kasvattaakseen rungon ja oksat entistä tuhdimmiksi.

Oikein kun tässä rupesi tätä majurin filosofiaa mietiskelemään, juolahti mieleeni hyvä selitys autiomaiden synnylle. Siellä on tietysti joskus kasvanut sellaisia puita, mitkä eivät uusi lehtiään. Sitten on tullut pilvisen kauden jälkeen tosi aurinkoisia aikoja ja ikivihreät lehdet ovat siinä paahteessa imeneet kasvualustansa kuivaksi ja menettäneet tehonsa. Eikä siinä sitten muuta ole tarvittakaan. Jokunen kierros auringon ympäri ja maan matokset ovat pistelleet poskeensa kuivuneet oksat ja rungot.

Niinhän se vanha kansakin jo tiesi; kohtuus kaikessa ja liika on aina liikaa. Toivotaan nyt kuitenkin kaikista vaaroista huolimatta aurinkoista ja aktiivista kesää.

Lähes 100-vuotias perinteinen ravintola hyvän ruoan ja juoman ystäville. Kokkimme hääriilee kanssamme joka päivä klo 9:stä alkaen valomerkkiin.
TERVETULOA
PUH./FAX 603 455

SUOMEN LINNA
OPASTETUT KIERROKSET RYHMILLE
TILAUKSET PUH. 90-668154

Radiokeskus MNO Reval Nömmen männikössä.

Ennen kirjoittamatonta historiaa Tallinnan suomalainen radioasema

Purjehduskausiina 1942–44 toimi Tallinnan esikaupungin Nömmen alueella pienehkö merivoimiemme radioasema. Suomalaisten muodostama radioryhmä työskenteli saksalaisten takavarikoimassa talossa, jossa oli myös Kriegsmarinen oma radiokeskus. Suomalaisen ryhmän tehtävänä oli omien radioverkkojemme kuuntelu ja määrättyjen tietojen välittäminen aseveljillemme, jotka toimittivat ne omille yksiköilleen.

Tämän pienen ryhmän toiminnasta ei ole säilynyt minkäänlaisia virallisia asiapapereita. Sota-arkistosta en ainakaan ole löytänyt asemaa koskevia tietoja. Jatkosodan historia (1994, osa 6) mainitsee lyhyesti: ”Yhteistoimintayhteyksiä saksalaisiin parannettiin kesällä 1942 sijoittamalla oma radioasema Tallinnan laivastoradioasemakeskukseen...”.

Siinä kaikki löytämäni maininnat tästä tuntemattomasta (ja salaisesta?) yksiköstä, jonka johtajana olin syksystä 1942 syksyyn 1944.

Vaiherikkaat sotaretket

Aseman perustaminen tapahtui todennäköisesti loppukesällä 1942, jolloin punalaivaston sukellusveneoffensiivi oli täydessä

menossa ja kaikenlaista yhteistyötä sen torjumiseksi tarvittiin kipeästi. Merivoimien esikunta lähetti vänrikki Sven Lindholmin ja kolme radistia Tallinaan käynnistämään toiminnan.

Saksalaisten vallattua Tallinnan 28.8.1941, asettui sinne mm Kriegsmarinen Pohjois-Itämeren alueen komentaja vara-amiraali Theodor Burchardi esikuntineen. Tämän esikunnan alaisena toimi Nömmellä sijaitseva viestikeskus, virallisesti Marine Nachrichten Offizier (MNO) Reval.

Suoritin asevelvollisuuteni 2.6.1939–1.12.1940 ja olin talvisodassa it-joukoissa. Jatkosotani alkoi 20.6.1941 Mäkiluodon linna-akkeella. Kun merivoimista siirrettiin syksyllä 3000 henkeä maavoimiin, jouduin jalkaväkeen. Itäkarjalan rintamalla olin huhtikuuhun 1942, jolloin sain siirron Ää-

nisen Rannikoprikaatiin.

Lukkosaaren patterilta minut komennettiin saksankielen taitoisena syyskuun alussa merivoimien esikunnan käyttöön. Sieltä minut komennettiin edelleen 30.9.1942 Tallinaan radioaseman päälliköksi.

Maalla kuin laivalla

Viestikeskus sijaitsi mäntymetsän keskellä Nömmen omakoti-alueella lähellä Kivimäen rautatieasemaa. Talo oli aikaisemmin ollut itsenäisen Eestin puolustusvoimien keuhkotautiparantola. Wehrmacht oli ottanut rakennuksen haltuunsa jo syksyllä 1941. Asuimme kuin hienossa hotellissa rauhallisella maaseudulla.

Oma radioasemamme, virallisesti ”Finnenwelle” (suomalaisaalto) sijaitsi rakennuksen toisessa kerroksessa. Katolla liehui Kriegsmarinen punainen lippu ja eteisaulan seinällä riippui valtava Hitlerin kuva. Talossa elettiin kuten sotalaivalla, vaikka olimmekin kuivalla maalla. Pursimiespillit soivat ja merelliset komennot kaikuiivat.

Paikalle asettuessamme saksalaiset tarjosivat meille raskaan Telefunken-koneen kuulokkeineen. Kiitimme kohteliaasti ja asetimme sen hienotunteisesti nurkkaan. Oma kätevä radiolaitteemme, amerikkalainen RCA oli kaiuttiminaan paljon tehokkaampi ja mukavampi.

Huvipurrella kotimaahan

Radioryhmämme oli kuuntelulla yöstä päivää siepaten merivoimiemme verkosta siinä annetut sanomat, niin merellä liikkuvien alustemme kuin rannikkoasemiemme, väliltä Koivisto - Maa-riahamina. Yhteydet Helsinkiin hoidettiin telexillä tai puhelimitse. Radiosanomia kertyi ajanmitaan melkoinen määrä, kun melkeinpä aina joku oli äänessä.

Näistä ”Finnenwellen” sieppaamista ja selväkielelle avaa-

Kuva vuodelta 1943. Kirjoittaja P-O Ekman ja radioauto, joka toimi vara-asemana.

mista sähköistä valitsin tärkeimmät ja käänsin ne saksankielelle sekä toimitin viipymättä MNO:n alakerran päivystävälle radiomestarille. Tavallisimmat osoitteet häneltä edelleen olivat amiraaliesikunta ja Suomenlahden laivueitten komentaja.

Toimintamme keskeytyi 20.12.1942, sillä merivoimien esikunta käski meidät jouluksi kotiin. Matkustimme suomalaisella hl Seagullilla Helsinkiin. Alus oli tehtailija Rettigin huvipursi ja laivastomme sairaalalaiva.

Keväällä 1943 sain jälleen komennuksen Tallinaan, jonne minut vietiin aprillipäivänä hitaalla Ju 122 pienkoneella sakeassa lumipyryssä. Ryhmäni henkilökunta saapui 9.4. laivalla. Ryhmässäni oli radiomestari, kaksi alikersanttia ja ylimatruusi. Tällä matkalla yhteistyömme jatkui MNO Revalin kanssa aina 14.1.1944 saakka, jolloin palasimme hirveässä myrskyssä Hankoon.

Lopun alkua

Jälleen kevään tullen saksalaiset halusivat yhteistyömme jatkuva.

Sama radioryhmäni koottiin uudelleen ja saavuimme maaliskuuhuhtikuun vaihteessa Tallinaan.

Sota läheni loppuaan. Tallinnan rauhallinen ympäristö osoitti jo syksyllä 1943 muutoksen merkkejä. Yksittäiset ilmasta pudotetut desantit ja saksalaisiin kyllästyneet, kutsuntoja vältäneet eestiläiset hyökkäsivät syyspimeällä saksalaisen henkilökunnan kimppuun. Silloin tällöin ammuttiin talomme ikkunat rikki.

Verrattuna rintamaoloihin muualla, ei tämä mitään todellista sotaa ollut. Elämämme oli edelleen mukavaa. Sitten se yhtäkkiä pysähtyi. Illalla 3.9.1944 kuulimme yllättäen radiosta, että Suomi oli solminut välirauhan Neuvostoliiton kanssa.

Historiaa polttouuniin

Aamuyöllä annettiin käsky vihollisuuksien lopettamisesta. Lopeitimme kuuntelun ja jäimme odotamaan. Tilanne oli epäselvä ja epämiellyttäväkin, sillä saksalaisten päällikkö kielsi meitä poistumasta talosta. Sotavankeina meitä ei kuitenkaan pidetty.

Hallussani olleista tärkeistä papereista oli nopeasti päästävä eroon, etteivät ne joutuisi saksalaisten käsiin. Tilaisuuden tullen livahdin talon kellariin ja viskasin asiapaperit ja koodit polttouuniin.

Ongelmamme ratkesivat kuitenkin nopeasti. Amiraali Burchardi määräsi meidät lähtemään Suomeen viipymättä. Pääsimme lähtemään 5.9.1944 kotiin ehjin nahoin laivastomme saattajilla. Siihen päättyi Tallinnan suomalaisen radioaseman tarina.

Sodan käänne heittivät sitten koko ryhmämme komennukselle Neuvostoliittoon sukellusveneprikaatin johtalukselle Lavansaareen. Jouluksi pääsin vihdoin siviiliin.

Per-Olof Ekman

Esa Piisilän johdolla opiskellaan 12,7 mm:n ilmatorjuntakonekiväärin käyttöä.

RYT:n ja PAT:n lähtölaukaus Isosaaressa

Teksti ja kuvat
ANU VUORINEN

Vapaaehtoiseen harjoitukseen oli kutsuttu kahteen rannikkotykistöpatteriin sijoitettu henkilöstö. Harjoitus liittyi puolustusvoimien ja maanpuolustusjärjestöjen yhteiseen reservi- ja paikallisosastotoimintaan, jossa reserviläisten vapaaehtoisuus ja oma panostus ovat avainasemassa.

Tämä oli koko maassa ensimmäinen tässä muodossa ja mitassa toteutettu harjoitus. Reserviläiset tulivat harjoitukseen ilman reserviläispalkkaa ja päivärahoja. Kertausharjoituskäskyn asemasta he saivat kutsun ja sen mukana harjoituksesta kertovan kirjeen.

Suomenlinnan Rannikkotykistökielä sekä puolustusvoimien uuteen vapaaehtoiseen alueelliseen maanpuolustusjärjestelmään kuuluva Suomenlinnan Rannikkorykmentin Paikallisosasto tukivat vapaaehtoista harjoitusta. Killan ja paikallisosaston jäsenistä koottu tukijoukko vastasi reserviläisten varustamisesta, viestinnästä sekä toimi harjoituksessa koulutustehtävissä.

Patti tukee ryhtiä

"Olemme olleet mukana harjoituksen suunnittelussa ja toteutuksessa alusta lähtien", kertoo killan varapuheenjohtaja Sami Halme, joka osallistui harjoitukseen koordinaattorina ja kouluttajana. "Myös naisilla ja reserviläiskouluttajilla on merkittävä rooli tässä harjoituksessa, jossa paikallisosasto on ensi kertaa tukemassa varsinaisten reserviyksikköjen toimintaa", jatkaa paikallisosaston apulaispäällikkö Jouni Grönroos, reserviläinen hänkin.

Perjantaiamuna 26.4. saapuivat Isosaareen harjoituksen etujoukko, johon kuuluivat yliluutnantti M Laaksonen, vänrikki Jari Myntti ja asentaja Esa Piisilä sekä kymmenen reserviläistä, joille an-

nettiin päivän aikana valmiudet toimia harjoituksen kouluttajina. Samoin perjantaina koulutettiin viisi harjoitukseen osallistunutta naista viestittäjän tehtäviin ja reserviläisten varustamiseen.

Esa Piisilä on vetänyt erilaisia asekursseja jo useamman vuoden ajan. "Maanpuolustustyö on aina ollut lähellä sydäntäni ja koska kyse on koko kansan asiasta, niin haluan antaa oman panokseni kouluttajana. Tämän laatuinen vapaaehtoistyö tuntuu hyvin mielekkäältä ja reserviläiset ovatkin lähteneet innostuneesti mukaan", toteaa Piisilä.

Tutut tuovat innostusta

Naisten mukaantulon Piisilä kokee pelkästään positiivisena asiana. "Naisten kiinnostus vapaaehtoista maanpuolustusta kohtaan on kasvanut kovasti, vaikka lehdet toisin väittävätkin. Kahdella viikollisella asekursilla on ollut mukana myös naisia ja heidän motivaationsa on ollut kunnioitettavan suurta", hän kommentoi.

Varsinaisen harjoituksen alkaessa lauantaina 27.4. saapui Isosaareen 54 reserviläistä. Varusteiden vaihdon jälkeen joukko ja kaantui viidelle koulutusrastille, joissa oli aiheina 12,7 mm ilma-

Naisten innostus vapaaehtoista maanpuolustusta kohtaan on kasvanut kovasti.

torjuntakonekiväärin ja kevyen kranaatinheitin ominaisuudet ja käyttö sekä rynnäkkökivääriammunta. Rasteilla järjestettiin myös kilpailu, jossa testattiin ryhmien taitoja ja nopeutta aseiden käsittelyssä.

Reserviläiset Johnny Hellström, Mika Paasonen, Tommi Kinturi, Jarkko Kuisma ja Aleks Pihkanen toimivat RYT-harjoituksessa omana ryhmänään. He olivat harjoitukseen tyytyväisiä ja totesivat, että kynnys saapua seuraavaan harjoitukseen laski suuresti, kun todettiin, että mukana olleet olivat jo vanhoja tuttuja.

Osa osallistujista oli entisiä varusmieskavereita ja osaan oli tutustuttu edellisessä kertausharjoituksessa. Harjoitukseen suhtauduttiin kaiken kaikkiaan hyvin positiivisesti ja mahdollisuutta taitojen kertaamiseen pidettiin erittäin hyvänä.

Kevyen kranaatinheitin käyttötaito on osa rannikon puolustajien osaamista.

Polilta inttiin

Varsinaisen harjoituskokoonpanon ulkopuolella oli mukana viisi naista. He olivat Maanpuolustuskoulutus ry:n järjestämällä lisäkursilla, jonka aiheena oli viestintä. Naiset opiskelivat LV217-radion käyttämistä ja toimivat RYT-harjoituksen tukitehtävissä.

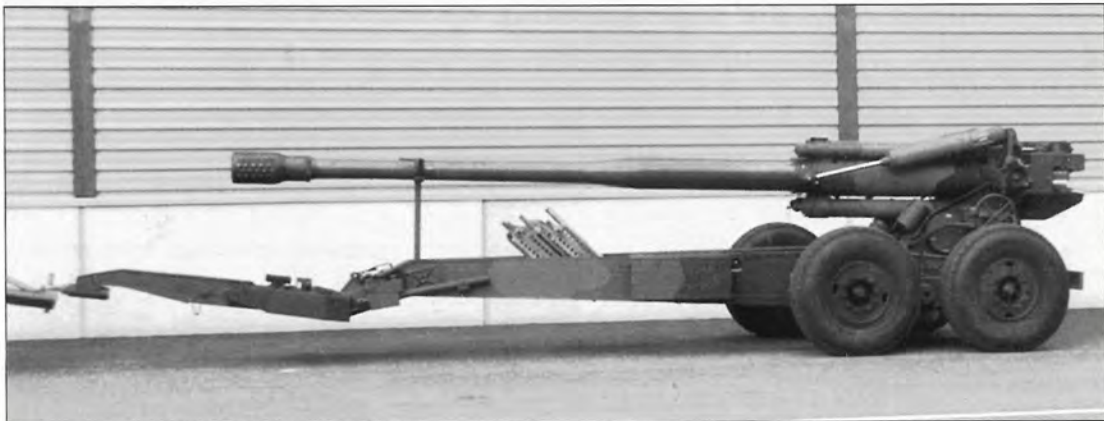
Naisista Kati Aaltosta voidaan sanoa "maanpuolustuskurssiveteraaniksi", sillä hän on käynyt jo seitsemän erilaista kurssia. Kysymykseen "Mistä innostus asiaan?", löytyi luonteva vastaus: "Isä on sotilas ja maanpuolustushenkistä kasvatusta olen saanut lapsesta lähtien". Kati kävi myös huhtikuun puolella välissä kutsunnoissa ja "Polilta" valmistumisen jälkeen hänen olisi tarkoitus siirtyä armeijan harmaisiin, mikäli on valittu joukossa.

Iltapäivällä harjoitusta kävi seuraamassa vapaaehtoisen maanpuolustuksen johtohenkilöitä Suomenlinnan Rannikkorykmentin komentajan johdolla. "Aktiivisten reserviläisten ja puolustusvoimien etu ja tavoitteet yhdistyvät vapaaehtoisissa kertausharjoituksissa", totesi eversti Kettunen, ollen ilmeisen tyytyväinen käynnissä olleeseen harjoitukseen.

Illansuussa, aseiden luovutuksen, ruokailun ja saunomisen jälkeen alkoi kotimatka mantereelle. Harjoitus onnistui odotusten mukaisesti ja reserviläiset tunsivat reservi- ja paikallisosastotoiminnan omakseen. Mielialat olivat korkealla ja uutta tapaamista jäätin odottamaan innolla.

OY HERMAN
Andersson
Perustettu 1902
LAIVANSELVITYS-, HUOLINTA- JA
AHTAUSLIIKE
Vaihde 3150 100 Andersson
Telex 32-146 anson fi
PL 37, 90401 OULU

**MUSTA
PÖRSSI**
KARHULA
CITYMARKET
p. 952-65435
KYMENLAAKSON MAANPUOLUSTUSHENKISIN KODINTEKNIKKAKAUPPA!

OVE ENQVIST

Sulavalinjainen kaunotar valmiina ajoon.

130 K 90-60

– Suomen uusin rannikkotykki

Oy Tampella Ab valmisti puolustusvoimille 1960-luvun alussa 15 kpl 122 K 60 tykkejä. Kun moottoroidun rannikkotykkistön kalusto 1980-luvulla muutettiin pääosin 130 mm:ksi, heräsi ajatus putkittaa myös 122 K 60-patteristo 130 mm:ksi. Työn suoritti Vammass Oy. Typpimerkinnäksi tuli 130 K 90-60.

Ohessa esitetyt tykin tärkeimmät ominaisuudet ovat Vammaksen tiedotteen mukaiset.

Kaliiperi	130 mm
Kokonaispaino	10 150 kg
Paino ilman varusteita	9 800 kg
Perätyvien osien paino	2 865 kg
Putken pituus ilman suuhidastinta	52,7 kaliiperia
Sulkujärjestelmä	Vaakatasossa toimiva puoliautomaattinen kiila
Kantama	noin 24 km
Tulinopeus	8 ls/min
Vetonopeus	80 km/h

Virolahden Osuuspankki Virojoki-Klamila

Opintie 1
49900 Virolahti
puh. 952-347 1710

VARI OY

Paimenpolku 3
45100 Kouvola
Puh. 951-312 0271

Per-Olof Ekman

Osuiko Mäkiluoto ?

Mäkiluodon linnakkeen historiikki kertoo muun muassa seuraavaa:

”3.7.1941 klo 16.15 ilmestyi kirkkaan sään vallitseva vihollisen osasto matkalla idästä länteen. Osastoon kuului miinalaiva Marti ja muutamia pienempiä aluksia. Linnake määrättiin täysvalmiuteen ja patterille annettiin maalinosoitus... Tykillä (12”) ehdittiin ampua vain neljä laukausta ja niissäkin oli

20 piirun suuntaheitoja, koska nopeat moottoritorpedoveneet vetivät savuverhon miinalaivan eteen. Kolmas laukaus upotti kuitenkin Martin lähettyvillä olleen ”Fugas”-raivaajan.”

Tuskinpa upotti. Kaikki 10 tappioluettelossa esiintyvät 1941 uponneet tämän luokan alukset tuhoutuivat miinaanajossa.

”4.11. illalla saatiin Mäkiluotoon lentotiedustelutieto, että vihollisosasto oli lähtenyt Hangosta itään. Pattereille annettiin taisteluhälytys. Ammunta suoritettiin 12” ja 8” patterin yhdellä tykillä miehistövähyyden vuoksi. 8” patterilla todettiin osuma hävittäjään, josta nousi tulilieska, sekä vielä toinen osuma perään ja yksi iskemä keulan eteen. Ammunnan jälkeen laivue hajaantui. Rantaan ajautuneista tavaroista, kuten pelastusrenkaista ja vaa-

Smetlivyi ajoi kolmeen miinaan ja upposi. Mukana ollut Gafel (T 205) pelasti osan miehistöstä, jolloin sen pelastusrenkaita jäi veteen. Gafel selvisi sodasta ja sai Kaartin kunnianimen.

tekappaleista päätellen tuhoutui amunnassa hävittäjä Smetlivyi ja Fugas-raivaaja Gafel.”

”2.12.1941 saatiin tieto, että vihollisosasto oli matkalla Hangosta itään. Kello 22.16 annettiin linnakkeistossa hälytys. Tulikomento annettiin 8” ja 12” pattereille. Maalialueilla havaittiin useita räjähdyskappaleita ja kaksi suurta alusta hävisivät äkkiä näkyvistä osumien jälkeen. Tuskin oli edellinen ammunta päätynyt kun Kallbåda sai näkyviinsä yhden hävittäjän, neljä raivaajaa, yhden kuljetusaluksen ja muutamia moottoritorpedoveneitä. Ammunnoissa tuli yksi varma osuma peräosaan ja toinen todennäköisesti keskiosaan. Kuljetusalus Josef Stalin jäi räjähdysten jälkeen paikalleen. Sen jälkeen nähtiin Josef Stalinin suunnassa räjähdys ja oletettiin sen saaneen osuman.”

Josif Stalin ajoi klo 01.14 - 01.26 välisenä aikana neljään miinaan, mutta ei uponnut. Osuiko Mäkiluoto siihen? Kyllä. Hävittäjä Slavnyin yrittäessä ottaa sen hinaukseen klo 03.25, alkoi 12” ammuksia putoilla ympäriinsä. Yksi osui keulaosaan klo 03.31, jonne lastatut ammuksiset lensivät taivaalle ja alus vaipui yhä syvemmälle mutta ei uponnut.

VALMET LENTOKONETEOLLISUUS
MOOTTORIHUOLTO

Osoite: PL 10 (Linnavuorentie 2) 37241 Linnavuori
Puhelin: 931 341766, telefax: 931-3417660

Teleste
Educational

Teleste Educational Ltd
Kaurakatu 46
FIN-20740 TURKU
FINLAND
Tel: +358-(9)21-2739 300
Fax: +358-(9)21-2363 440

Vain Osuuspankissa voit liittyä pankkisi jäseneksi. Saat rahanarvoisia etuja.

Tuttu ja turvallinen paikallispankki.

OSUUSPANKKI
HAMINA KOTKA VIROLAHTI

Kenttäpuhelin päivystä

Varusmiesten, heidän omaistensa ja maanpuolustusväen tietopankiksi perustettu maksullinen palvelulinja Kenttäpuhelin on ollut toiminnassa maaliskuusta alkaen. Se syntyi Suomen Sotilaaseen tulleiden toivomusten ja kyselyjen perusteella antamaan tietoa etupäässä varusmiesten sosiaalioista. Pian tuli tarve välittää tietoa myös vapaaehtoisen maanpuolustuksen tapahtumista.

Kenttäpuhelimien puhelinpäivystäjänä toimivat vuorotellen neljä juuri reserviin siirtynyttä opistoupseeria, kolme kapteenia ja yksi luutnantti. Kaikki ovat kokeneita vääpeleitä ja perusteellisesti sosiaali-, henkilöstö- ja asevelvollisuusasioihin perehtyneitä ammattisotilaita.

Projektin vetäjä, luutnantti Juha Kettunen lupaa, että puhelimesta annetaan neuvoja kaikissa asioissa, jotka käsittelevät puolustusvoimissa palvelemista ja reserviin kuulumista. Mitään rajaa ei ole. Jos vastausta ei kyetä antamaan heti, pyydetään asiakasta soittamaan esimerkiksi seuraavana päivänä uudestaan. Hän kuitenkin arvioi, että 95 prosenttiin kysymyksistä voidaan vastata suoraan.

Puhelimeen voi soittaa huolletta. Kukaan muu ei saa tietoja puhelusta niin, että soittaja voidaan tunnistaa ajan, paikan tai minkään muunkaan yksityiskoh-

dan perusteella, jollei hän nimenomaan ja erikseen kysyttynä anna lupaa tähän.

Kenttäpuhelimien numero on 06009 6868 ja puhelun hinta mistä tahansa Suomen alueelta on 7,90 markkaa minuutilta plus paikallispuhelumaksu. Asiantuntijan tavoittaa henkilökohtaisesti joka päivä, viikonloput mukaan lukien kello 14.30–19.30.

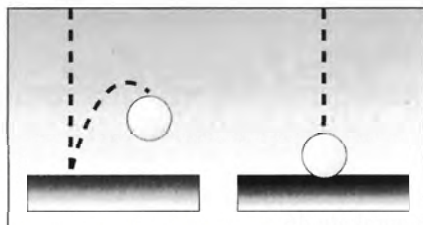
Kiinnostus Kenttäpuhelimista kohtaan kasvaa, eikä puhelujen hintaakaan ole pidetty kohtuuttomana. Puheluista kertyvä mahdollinen ylijäämä käytetään maanpuolustustyön hyväksi.

Soitellaan!

06009 6868

VAIN JALAS-TYÖJALKINEISSA ON ERGOTHAN-ISKUNVAIMENNUS

ERGOTHAN

Joustava pohja: iskun liike-energia heijastuu takaisin jalkaan

Iskua vaimentava pohja eli Jalas Ergothan: isku vaimentuu täysin eikä rasita jalkaa

Ergothan-iskunvaimennussisäpohja minimoi kantapäähän kohdistuvan rasituksen ja sitä kautta estää rasitusvammojen ja kulumavikojen syntymisen jalkoihin tai selkään. Ergothan-sisäpohja vaimentaa kantapääiskujen tehosta peräti 95 %.

Ergothan-sisäpohja hengittää ja tukee jalkaholvia, ja sen ominaisuudet

jalas

Urho Viljanmaa Oy, 61280 Jakipii
Neuvonta ja myynti: puh. (964) 214 6111.
Fax (964) 214 6248.

Ruotsin rannikkotykkistö on ylpeä, eikä syyttä, uudesta taisteluveneestään, joita on hankittu valmiiksi amfibiotataljoonien tarvitsema määrä. Veneissä on suomalainen propulsiolaitteisto.

Stridsbåt 90

Nimimerkki "tarkkaavainen lukija" kysyi toimitukselta, mikä oli lehden numerossa 4/95 sivun 25 kuvassa oleva laiturisiin kiinnitetty puoliksi naamioitu vene. Tässä vastaus.

Kyseessä on Ruotsin rannikkotykkistön taisteluvene Stridsbåt 90, mikä on amfibiotataljoonien kalustoa. Nimensä mukaisesti kyseistä venettä pidetään taisteluvälineenä eikä pelkästään kuluneuvona. Amfibiotataljoonan vahvuus on noin 800 miestä ja tämän tyyppisiä veneitä pataljoonassa on 40.

Taisteluveneen aseistuksena on kaksi 12,7 mm konekivääriä,

joista toinen on asennettu osoittamaan veneen keulan suuntaan ja toinen on vartalosunnattava. Lisäksi veneen aseistuksena voi olla 30 mm automaattitykki tai Robot 90 ilmatorjuntaohjuksia. Matkustajina vene kuljettaa kerrallaan ruotsalaisen puolijoukkueen.

Tällä venetyypillä voidaan laskea rannikkomiinoja, joita takakannelle mahtuu kahdeksan kappaletta. Taisteluveneitä voidaan varustaa eri tavoilla. Osa on varustettu johtoveneiksi. Joihinkin veneisiin on liitetty RBS-17 rannikko-ohjuksen (kts RP 1/95) laser-maalinosoitinjärjestel-

mä ja ilmeisesti on ainakin suunniteltu rannikko-ohjuksien asentamista. Veneen hinnaksi on ilmoitettu täysin varusteltuna yli viisi miljoonaa kruunua.

OMINAISUUDET

- pituus	15,9 m
- leveys	3,8 m
- max kuorma	4 000 kg
- syväys	0,8 m
- miehistö	3 henk.
- matkustajia	21 henk.
- koneteho	2 x 460 kW
- nopeus	> 30 sol

ASIANAJOTOIMISTO PEKKA KIVI

Louhentie 16, 02130 Espoo
Puh. (90) 455 2411
fax (90) 455 4449

VARATTU

VIETÄ KOKO PERHEEN KESÄINEN RANNIKON PUOLUSTAJAIN PÄIVÄ KUIVASAARESSA 24.8.1996

TULOKAHVIT

KILPAILUJA

HISTORIAA

JOUKKUEKILPAILUJA

RUOKAILU

NAYTTELYITÄ

KALUSTOESITTELYJÄ

100TK:N KOVAPANOSAMMUNNAT
(säilyvarauksella)

OHJELMAA MYÖS LAPSILLE ym.ym.ym.

Lähtö Kauppatorilta klo. 10.30 ja
Santahaminasta klo 10.45
Paluu Santahaminaan ja
Kauppatorille klo 16.30

40 MK:N KANNATUSMAKSULLA SAAT KAIKEN TÄMÄN!!

Lapset 7–12 vuotiaat 20 mk, alle 7 vuotiaat ilmaiseksi.
Ajoissa tehdyllä sitovalla ilmoittautumisella takaat mukaan pääsyn.

Koska päiväjuhla on koko perheen tapahtuma järjestäjät toivovat, että alkoholi juomia nautitaan vasta iltajuhlassa.
Mikäli tarvitset majoitusta Helsingissä on "Rannikonpuolustaja" -nimellä varattu alustavasti huoneita SEASIDE HOTELLISTA Ruoholahdenkatu 3 Puh.69 360 fax 693 2123 Hinta 275 mk/hlö/vrk. Varaukset jokainen hoitaa henkilökohtaisesti 14.6. mennessä.

**ILTAJUHA
ISOSAAREN PAALLYSTOKERHOLLA
JA TERASSILLA
N. KLO 17.00 ALKAEN**

Pukeutuminen säätilan mukaan. Illalla klo. 21.00 kuljetus Santahaminaan ja Kauppatorille RP-päivään ja iltajuhlaan ilmoittautumiset 9.8.1996 mennessä arkisin sihteeri Kimmo Ylitalolle (kts. toimihenkilöt). Tiedusteluihin vastaa Ensio Selin pk 783 475

Kenraali rannikkotykistöön Ove huutaa apua

Pienen tauon jälkeen aselajimme on jälleen saanut riiveihinsä palveluksessa olevan kenraalin. Tasavallan presidentti on ylentänyt Vaasan Sotilasläänin komentajan eversti Asko Kilpisen prikaatinkenraaliksi päivämäärällä 4.6.1996.

Rannikonpuolustajat onnittelevat aselajimme uutta kenraalia.

Kirjoitan Sotamuseolle kirjaa "Itsenäisen Suomen rannikkotykit". Pyydän kaikkia, jotka ovat 1950-luvusta 1970-luvulle olleet kouluttamassa tai muuten tekemisissä rannikkotykkien kanssa kirjoittamaan minulle lyhyesti, mitä tykkejä koulutettiin milloinkin ja missä, milloin tykit poistuiivat käytöstä ja miksi sekä mitä uusia tykkeitä otettiin käyttöön jne.

Erityisen kiinnostuksen kohteena ovat 57 mm Hotchkiss ja Jokinen, 75 mm Canet ja Obuhov, 76 mm Breda sekä 90 K 77k ("Tuhkaluukku"). Myös erilaisten 102, 105 ja 120 mm tykkien käyttö varsinkin sotien jälkeen on hämärän peitossa.

Ja vielä lisää

Vuonna 1940 hankittiin Suomeen seitsemän Vickersin tekemää 152/46 E-tykkiä. Putket ammuttiin loppuun Hangon rintamalla vuonna 1941. Yksi alkuperäinen tykki on vielä nähtävissä Hangon rintamamuseossa. Neljä tykkiä korjattiin Tampellalla 1940-luvun lopussa ja putket asennettiin rautatiepatteriin, joka oli todennäköisesti Tulliniemessä. Tykit siirrettiin aikanaan Sommarön linnakkeelle.

Pyydän niitä henkilöitä, jotka tietävät jotakin tästä patterista tai Tulliniemessä olleesta 130 mm:n rautatiepatterista tai muista edellä esitetyistä asioista, ottamaan yhteyttä allekirjoittaneeseen.

Ove Enqvist
C 54 B 11, 00190 Helsinki,
puh 90-668253, töihin 90-1612868

**Tilaa
Rannikon
Puolustaja**

Video Somerin Taistelusta

Me Somerin vielä elossa olevat hyypiöt – aseveljet olemme tekemässä videota 8.–9.7.1942 maalla, merellä ja ilmassa aseitemme voittoon päättyneestä Somerin taistelusta maamme itsenäisyyttä puolustettaessa etäisellä, yksinäisellä Suomenlahden karulla saarella.

Vieras valta ei sitä väkivalloin haltuunsa saanut, vasta rauhan tultua se joutui merirajamme taa.

Tämä jälkipolville tarkoitettu video valmistuu tulevina juhannuksena mottona vanhan suomalaisen sotilasmarsin sanat:

*"Kun ruumiimme kuolee, niin henkemme jääpi perinnöksi armahan syntymämaan.
Oi kallis Kotimaa, Suomi sulo Pohjola,
ei ole maata sen vertaista."*

Videon tilauksia ottaa vastaan Heikki Aittola, osoite: Hiidenki-venkuja 3, 02100 Espoo, puhelin: 90-462276. Kasetin hinta on 150 mk + toimituskulut 25 mk.

**Heikki Aittola
Majuri, itsellinen**

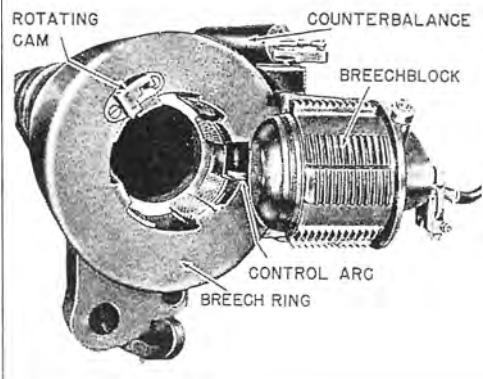
**Koulutus? Kokous?
Juhlat?**

Meiltä löydätte upeat ja asianmukaiset puitteet tilaisuuteen kuin tilaisuuteen!

MAJVIK

KOKOUS- JA
KONGRESSIHOTELLI

Masala, PL 122
02401 KIRKKONUMMI
Puh. (90) 2955 1250

Yksi kuva kertoo enemmän kuin sata sanaa.

Seacoast Artillery Weapons

Amerikkalainen Coast Defense Study Group on julkaissut uusintapainoksen aikoinaan vuonna 1944 painetusta oppaasta Seacoast Artillery Weapons. Tekstin lisäksi 202-sivuinen kirja on täynnä valokuvia ja piirroksia tykeistä ja niiden osista selostuksineen.

Voin lämpimästi suositella kirjaa kaikille niille, jotka ovat kiinnostuneita tykkien rakenteista ja toiminnasta. Kirja toimii erinomaisena tykkirakennusopin hakuteoksena ja tykkitermien sanakirjana.

Kovakantisen kirjan hinta on \$25.

Tilauksetiedot:

Coast Defense Study Group Press, 221 Scudder Avenue, Northport, New York 11768-2945 USA, atn: Leo Polaski

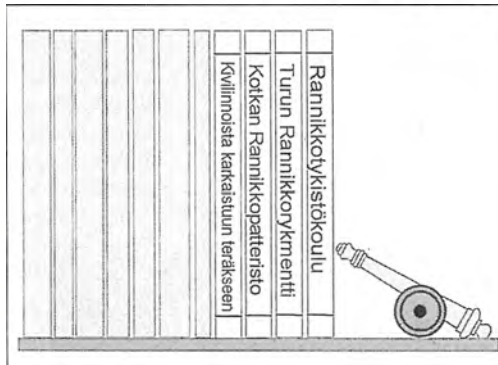
Ove Enqvist

TILITOIMISTO
MARJO MOILANEN KY
Pratikankuja 4, 01900 Nurmijärvi
Puh. (90) 2011 022

Paras asua ja yrittää
LIEDON KUNTA
Puh. 921-873 000

VOISIKO TÄMÄ OLLA KUVA SINUN KIRJAHYLLYSTÄSI ?

Puuttuvat teokset voit tilata RtUY:n yhteysupseereilta (yhteystiedot sivulla 55),

Rt-golf

20.8.1996 klo 10.00
Tuusulan kentällä

Muista ilmoittautua mahdollisimman pian omaan mestaruuskisaan.

Yksityiskohtaiset tiedot voit katsoa lehden edellisestä numerosta.

Ilmoittautumiset Pertti E.K. Aallolle os. Marjaniementie 33, 00930 Helsinki, puh työ 782733, fax 782717.

Kuljetus
U. HELLSTÉN

Soukantie 15 E 124, 02360 Espoo
(949) 442 789, kotiin 90-802 3471
Fax 90-812 7828

Tarvittessanne tehokasta ja luotettavaa turvallisuusalan palvelua, kääntykää puoleemme.

ETUVARTIO
-TURVAPALVELU-
P. (931) 253 0522

RANNIKON
PUOLUSTAJAIN
KILTA

Rannikkotykkikiltojen edustajia koolla Rannikon puolustajain Killan vuosikokouksessa.

Kiltalaisten määrä kasvussa

Rannikkotykkikiltojen "liitto" eli Rannikon Puolustajain Kilta ry piti vuosikokouksensa Helsingissä 16.3.1996. Killan uudeksi puheenjohtajaksi nimettiin Jouni Grönroos Suomenlinnan Rannikkotykkikillasta ja ensimmäiseksi varapuheenjohtajaksi Timo Koukku Merenkurkun killasta.

Kun vielä toistaiseksi ulkojäsenenä toimivan Hankoniemen killan jäsenmäärä otetaan huomioon, oli rannikkotykkikiltojen jäsenmäärä vuonna 1995 yhteensä 1503 henkeä, eli kasvua edellisestä vuodesta oli noin 10 %. Lukumääräisesti suurin kasvu saavutettiin Suomenlinnassa ja suhteellisesti suurin Hankoniemellä.

Uusia kiltoja mukaan

Jatkaessaan perinteistä toimintaansa Rannikon Puolustajain Kilta aikoo vuonna 1996 suuntautua myös hieman uusille alueilla. Tarkoituksena on panostaa yhteistoimintaan vapaaehtoisen maanpuolustuskou-

lutuksen ja reserviüksikkötoiminnan saralla sekä palkita yksi ansioitunut RtK:n oppilas (ru-, kadettitai peruskurssi), joka on osoittanut kiinnostusta myös vapaaehtoista maanpuolustustyötä kohtaan.

Ensiksi mainittuun toimintaan on jo heitetty haaste, kun Suomenlinnan kiltta esitti kutsun muiden kiltojen koulutuspäälliköille osallistua koulutus- ja reserviüksikkötoiminnan esittelyyn ja suunnittelukokoukseen Kuivasaaren elokuussa pidettävän rannikon puolustajain päivän yhteydessä.

Vuosikokous totesi lisäksi, että keskeneräisen rekisteröintiprosessin vuoksi Hankoniemen ja Selkämeren kiltoja ei voida sääntöjen mukaan hyväksyä jäseniksi, mutta kiltojen edustajat voivat osallistua hallituksen kokouksiin ja käyttää niissä puheoikeutta.

Kuluvan vuoden kuluessa tullaan ehkä keskustelemaan myös muiden rannikonpuolustusyhdistysten toiminnasta Rannikon Puolustajain Killassa.

Jouni Grönroos

EG ENSO OY

Kotkan paikallisyksiköt

LASI-EERO

Teljänkatu 8, 28130 Pori
939-632 4620

Oy R. NORDSTRÖM & Co Ab

PL, 67 07901 LOVIISA (915) 51 51 33

Salon
Kaupunki

Puh. 924-7781

KOTKAN RANNIKKO-PATTERISTO

JUHA TORKKELI

Sukset helpottavat liikkumista etenkin talvella. Kirjoittajan mukaan tämä kuva todistaa vedenpitävästi, että rannikon puolustajatkin taitavat hiihtämisen salat.

Sanan tuomme saaristosta...

Kylänvanhinten viestivälineestä eli Oltermannin sauvasta kisailtiin jälleen viime maaliskuussa. Oltermannin sauva on tarkka jäljennös kylänvanhinten viestivälineestä, jolla he lähettivät alaisilleen käskyjä ja tiedotuksia kyläkuntaa koskevista asioista. Sauva kulki sitten talosta toiseen levittäen annettua tietoa.

Oltermanni-hiihdon joukkueeseen kuului yksi upseeri, kaksi opistoupseeria, joista toinen on joukkueen huoltaja, 12 varusmiestä sekä autonkuljettaja. Kilpailukäsky saapui tiistaina 19. maaliskuuta. 14 valittua hiihtäjää ja "juottaja" matkasivat kohti Keuruun selkää Keski-Suomen Rykmentin maisemiin.

Saman päivän iltana kilpailupuhuttelun jälkeen syvennyttiin suunnittelemaan yksityiskohtaisesti omaa kilpailureittiä. Joukkue sai itse suunnitella viestiladun kulun ja omat vaihtopaikkansa, kunhan viesti vain kulki määrättyjen tarkastuspisteiden kautta.

Kun valmistelut oli tehty, kello löikin jo merkin vuorokauden vaihtumisesta. Koska aivan lopullista reittiä ei voitu karttasuunnittelun perusteella tehdä, aamulla nousiin jo hyvissä ajoin. Seitsemän korvillla huoltaja ja joukko taistelunhaluisia miehiä nousivat ajoneuvon lavalle ja lähtivät liikkeelle.

Huoltaja hankkii majoituksen

Kokonaismatkaa reitille kertyi noin 130 kilometriä. Kutakin 17-20 kilometrin osuutta hiihti kaksi miestä ja viimeisen osuuden joukkueen johtaja yksin. Ladut valmisteltiin vastapäivään ja merkittiin huolella, jotta kuun valossakin kilpailun huumassa etenevät miehet löytäisivät perille.

Keski-Suomessa ei ainakaan teistä ja järvenseleistä ollut pulaa. Nokkelimmat löysivät valmiin kansanhihtoladunkin. Reitille järjestettiin tarkastuspisteiden maastoon huoltopaikkoja, missä kilpailijat majoittuivat ja odottivat oman suorituksensa alkamista. Nämä huoltopaikat eivät kuitenkaan aina käyneet yhteen kilpailijoiden suunnitteleminen reittisuuksien kanssa.

Joukkueen huoltajan rooli korostui tänäkin vuon-

na, kun maatalon porstualla ovea kolkuteltiin. Löytyihän se katto miesten päälle, mutta pahus soikoon kaivosta loppui vesi kesken; juuri kun sitä oli ehditty kehua yhdeksi maan parhaimmista. Se ei kuitenkaan Kotkan poikia lannistanut, sillä "doup-pingit" olivat omasta takaa.

Keskiviikkopäivän hämähärrytyä puoli kymmenen aikaan illalla Itäisen Maanpuolustusalueen komentajan kenraaliluutnantti Ilmolan laukaistessa tykin, joukko maastopukuisia miehiä ryntäsi matkaan. Näin viestiä lähdettiin viemään taistelijapareittain läpi yön kukin joukkue omaa reittiään.

Soutua vai hiihtoa?

Yön pimeimpinä hetkinä vaikeakulkuisessa maastossa eteneminen oli erittäin hidasta. Sen sijaan jäisellä tiellä aamuauringon sarastaessa vapaan tyylin taitajat "livakoivat" todella vauhdikkaasti. Kilpailun johdon asettamalla tarkastusasemilla kilpailijat ja seuraajat saivat kuulla joukkueiden väliajoista.

Kovin karki eteni pisteeltä toiselle tasaisen tappavaa vauhtia. Vaihdot tapahtuivatkin vain muutamman minuutin eroilla johtavan joukkueen vaihdella. Kilpailun jännitys säilyi aina loppukilometreille asti. Ensimmäisenä sai luvan kajahtaa Keski-Suomen Rykmentin kunniamarssi joukkueensa johtajan hiihtäessä maalisuoralle.

Muutamaa tuntia myöhemmin aamuauringon jo noustua taivaalle tuli "Kotkan kynsien" vuoro kuunnella Suomalaisen marssin säveliä. Niiden siivittämistä ja joukkueen kannustamana allekirjoittanut sai kunnian tuoda patteristomme komentajan tervehdyksen Oltermannille, kenraaliluutnantti Ilmolalle.

Tätä kirjoittaessani ovat jo lumet sulaneet ja väylät auenneet. Ehkäpä jonain päivänä näemme saaristossa joukon soutajia, jotka tasavedoin siirtyvät kivelä kivelle ja luodolta luodolle. Tämä voisi olla eräänlainen "Rannikonpuolustajan Oltermanni", kesäpartiosoutu, jossa rannikkotyökistön tarkastaja saisi sanan saaristosta, tervehdyksen tykeiltämme.

J Pajulahti

KYMINLINNAN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Killan, Itärannikon aseveljien ja Kotkan Rannikkopatteriston jo perinteeksi muodostunut yhteinen meriretki tehdään lauantaina, kolmantena päivänä elokuuta. Kohteina ovat Haapasaari ja Vanhankylänmaa. Haapasaarella laskemme seppeleen sodanjälkeisessä miinanraivauksessa menehtyneiden muistomerkeille.

Vanhankylänmaassa on mahdollisuus makkaripaistoon ja saunomiseen. Omat eväät ja saunapyyhkeet mukaan. Virvokkeita on saatavana kiltahintaan. Lähtö Kuusisen sotilassatamasta tasan kello yhdeksän. Paluu tapahtuu illansuussa. Asiasta kerrotaan tarkemmin paikallislehdissä lähempänä tapahtuman ajankohtaa.

Kyminlinnan rannikkotyökistökillan vuosikoko-

uksen valinnoissa johtokunnan keski-ikä koki ter-
vetulleen nuorentumisen. Sen kokoonpano näyttää seuraavalta: Esa Terviö puh.joht., Matti Aatola varap.j., Heikki Osola talouden hoitaja, Ilmari Pusa tiedottaja, Kirsi Terviö osoiteasiat, Pekka Aatola kuntoiluasiat, Jari Salonen kuntoiluasiat, jäsenet Tuula Salmela, Janne Fält ja Janne Pasonen sekä patteriston edustajana Reijo Kinnunen.

Ilmari Pusa

SALON SUZANNAH

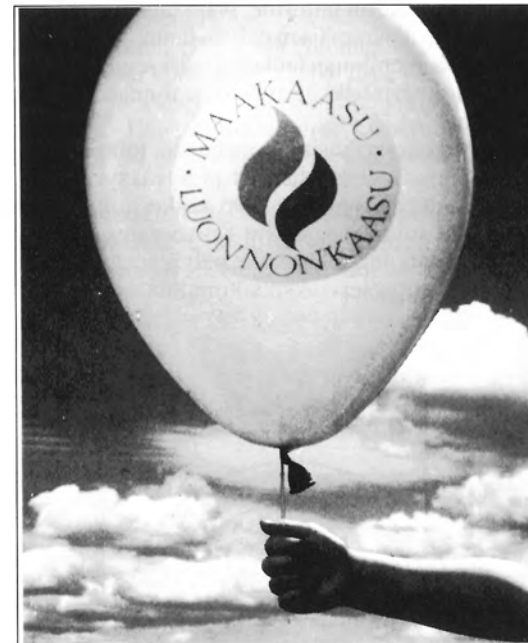
Langansböle, Horsbäckintie 2 (JOC's)
Avoinna ti ja to 12-20, ke ja pe 10-17, la 10-14
Puh. 911-241 4466, TMS
TERVETULOAA

Espoon Alakatot Oy

Puistotie 1, 02760 Espoo
P. 859 2388, 9400-443 287

47400 KAUSALA - puh. 951-3261244

Kohti tulevaisuutta

Maakaasun käyttö lisääntyy. Laajennamme siirtokostoaamme maakaasun uusia käyttäjiä ajatellen.

Watercat ALUMIINIVENEET

G-VEINE

Marine

Alutech Oy Ab

SF-25570 TEIJO, 358-(9)24-736 6566, TELEFAX 358-(9)24-736 6568

SUOMENLINNAN
RANNIKKOTYKISTÖ-
KILTA

HAASTE

Haaste rannikonpuolustajille

Suomenlinnan Rannikkotyökilta ja Rykmentin varusmiehet ovat jo pitkään havainneet olevansa täysin ylivoimaisia rannikkotyökistön vaativissa tehtävissä. Todistaaksemme taitojemme korkean tason haastamme muut valtakunnan rtkillat ja joukko-osastojen varusmiehet jaloon kilpailuun.

Vähimmäisvaatimuksina osallistumiselle on taktinen taju, navigointitaito, tarkka silmä, raaka voima, ballistiikan tuntemus, härski mielenlaatu sekä gravitaation tuntemus. Tanssitalo ei ole tarpeen. Vaatimukset täyttävä joukkue saapukoon kilpailuareenalle mittaamaan kykynsä lajeissa, joiksi olemme valinneet seuraavat: soutu, ammunta ja pommin heitto. Lajit ovat niin sotilaallisen yleisluontoisia, ettei koulutuksellinen ylivoimaisuutemme aseta estettä haasteen vastaanottamiselle. Kilpailut suoritetaan joukkueittain (5-6 henkeä / joukkue) siten, että muodostetaan erikseen kiltajoukkueet ja varusmiesjoukkueet. Kilpailu käydään Kuivasaassa Rannikonpuolustajan päivänä 24.8.1996.

Vastauksia odotellen, itsevarmoina voittamattomuudestamme

Suomenlinnan Rannikkotyökilta ja Suomenlinnan Rannikkorykmentin varusmiehet

HAASTE

Väistyvä puheenjohtaja Jouni Grönroos luovuttaa vallan symbolin Mika Pyyskälle.

Kilta vaihto vetäjää

Selvä alkavan kevään merkki on Suomenlinnan mustabarettisten kiltalaisten kerääntyminen Helsingin kauppatorin laiturille. Näin tänäkin vuonna. Maaliskuun ensimmäisen päivän iltana 37 kiltalaista astui Suomenlinnan lautalle pitääkseen vuosikokouksensa perinteikkäästi Suomenlinnan upseerikerholla.

Vuosikokous käsitteli menneen toimintavuoden monipuoliset tapahtumat ja hyväksyi toimintasuunnitelman. Vuoden 1996 keskeisimpinä asioina killan toiminnassa ovat Kuivasaassa järjestettävä rannikonpuolustajain päivä sekä voimakkaasti alkanut reserviyskötötoiminta.

(90) 730 973
fax (90) 761 822

Yksimielinen valinta

Kokouksen edettyä esityslistalla killan puheenjohtajan valintaan Jouni Grönroos kiitti kaikkia kiltalaisia sekä sidosryhmiä aktiivisesta ja saumattomasta yhteistyöstä. Kuten Grönroos oli jo aiemmin ilmoittanut, hän jättää puheenjohtajan tehtävät jatkukseen vapaaehtoistyötä muissa tehtävissä.

Samalla eroava puheenjohtaja totesi, ettei toimikauti saa olla liian pitkä, jotta uudet ajatukset ja resurssit pääsevät esiin. Jouni sai kokoukselta raikuvat taputukset puheenjohtajakautensa päätteeksi.

Uudeksi puheenjohtajaksi kokous valitsi yksimielisesti Mika Pyyskäsen. Tuore puheenjohtaja kiitti Jouni Grönroosia kuluneista kolmesta toimintavuodesta ja kertoi jatkavansa samoilla, hyviksi koetuilla linjoilla.

Viisus kootaan neuvostoon

Vuosikokous hyväksyi johtokunnan esityksen kiltaneuvoston perustamiseksi. Kiltaneuvoston päätehtäväksi on annettu johtokunnan toiminnan tukeminen. Ensimmäinen kiltaneuvosto koostuu pitkän linjan kiltalaisista, mikä luo uskoa tehtävässä onnistumiseen.

Jatkossakin on tarkoitus kerätä kiltaneuvostoon kaikki se viisus, joka vuosien varrella on kiltatoiminnassa opittu.

Kokouksen päätteeksi Suomenlinnan Rannikkorykmentin komentaja, eversti Ossi Kettunen kiitti kiltaa ja väistyvää puheenjohtajaa aktiivisesta kaudesta. Hän toivoo reserviyskötötoiminnalta paljon ja uskoo sen olevan tärkeä haaste kiltatoiminnalle.

Perinteisen kiltakiusauksen nautittuaan kiltalaiset palasivat takaisin kauppatorille uusin "eväin" valmiina alkaneen kauden moniin haasteisiin.

Mika Pyyskäsen

Vuoden kiltta 1996

Maanpuolustuskiltojen Liitto nimesi ja julisti liittokokouksessaan huhtikuun lopulla Oulussa vuoden 1996 killaksi Suomenlinnan Rannikkotyökilta ry:n. Killan asemaa johtavana maanpuolustuskiltana perusteltiin muun muassa toiminnan monipuolisuudella ja aktiivisuudella.

Lisäksi killan johtokuntaa myöten nuori jäsenistö sekä hyvin hoidettu talous saivat erityismaininnan. Vuoden kiltta valittiin yli sadan maanpuolustuskillan joukosta.

Vuoden kiltta on nimetty vuodesta 1975 alkaen eli nyt jo 22. kerran. Suomenlinnan Rannikkotyökilta on ainoa rannikkotyökiltta, jolle palkinto on myönnetty. Nyt saatu tunnustus ei ole lajissaan ensimmäinen; ensimmäisen kerran Vuoden kiltta-titteli saatiin vuonna 1982. Tuolloin Suomenlinnan killan nimi oli Helsingin Rannikkotyökiltta ry.

J.Ä.G.

Vuoden kiltta -pokaalia ja kunniakirjaa Maanpuolustuskiltojen liiton puheenjohtajalta Pentti Kiviseltä vastaanottamassa entinen puheenjohtaja Jouni Grönroos ja maaliskuussa tehtävään astunut Mika Pyyskäsen.

HELSINGINKATU 20,
00530 HELSINKI
AUKI: 9.-02. joka päivä
Tervetuloa tallettamaan!

SALOTEAM OY

Elektroniikkateollisuuden kuljetinjärjestelmät
Perämiehenkatu 10, 24100 Salo
Puh. 924-733 4649

**MAAN-
PUOLUSTUS-
KORKEA-
KOULU**

Rouva Anette Suvanto Santahaminan Sotilaskotiyhdistyksestä leikkaamassa Väinämöisen vihkinauhaa kurssin kouluttajien avustamana.

Väinämöisen veljeskunta rantautui Santahaminaan

Esiupseerikurssi 49 ja siihen kuuluva merisotalinja 15 aloitti opiskelunsa Maanpuolustuskorkeakoulussa viime syyskuussa. Esiupseerikurssi on toinen ns. uusimuotoinen kurssi, jolla opiskelee kaikkiaan 102 oppilasta. Merisotalinjalla on yhteensä 20 upseeria rannikkotykistöstä, merivoimista ja rajavartiolaitoksesta.

Opiskelupaikkana oli aluksi Tuusulassa sijaitseva entinen Taistelukoulu. Meripuolustuksen opiskelu sisämaassa hymyilytti aluksi merisotalinjan opiskelijoita, etenkin merimiehiä. Mutta kun selvisi, että meille valittujen huoneiden ikkunat olivat Tuusulan järvelle, merimiehetkin alkoivat sopeutua ympäristöönsä.

Jo tuolloin oli tiedossa esiupseerikurssin siirtyminen Santahaminaan vuoden 1996 alussa. Muuttoon liittyen merisotalinjan opiskelijoista muodostettiin lokakuussa 1995 työryhmä, jonka tehtäväksi annettiin ”merisotalinjan opiskeluedellytysten luominen ja perinteiden siirtäminen Santahaminaan”.

Opiskeluedellytyksiä mietittäessä työryhmän huomio kiinnittyi luokan viihtyvyyden parantamiseen sekä modernin opetusvälineistön hankinnan esittämiseen. Luokkaan saatiin lopulta työryhmän esittämät liukukiskoilla olevat karttatasot seinille, atk-laitteet, siirtoheitin, sekä hyvät opetus- ja ilmoitustaulut.

Perinteitä on luotava

Luokan sisustamisen suurimpana ongelmana oli tilan pienuus. Luokkaan oli lähes mahdotonta sijoittaa järkevästi kaikki vaaditut 24 oppilaspaiikkaa, atk-laitteet sekä opettajalle vielä asianmukaiset tilat luokan eteen. Lopulta löydettiin toimiva ratkaisu ja luokan viihtyvyyttä lisättiin erilaisilla kuvilla ja perinne-esineiden vitriinikaapilla.

Toinen tehtävä ”perinteiden siirtäminen” olikin varsin helppo työ, koska puolitoistavuotisen Tuusulassa olon aikana ei ollut muodostunut perinteitä. Työryhmä päätti kuitenkin kirjoittaa luokkaan perinteiden säännöt, joihin sisältyy mm. seuraavat kohdat:

- ”... jokaisen merisotalinjan kurssin on hankittava yksi perinne-esine, joka sijoitetaan luokan perinnekaappiin.”

- ”... perinteiden vaalimisesta vastaa perinteiden isä, joka on merisotalinjan nuorin opiskelija”.

- ”Merisotalinjan perinnepäivää tulee viettää kootusti 15 tammikuuta”.

Kolmas tehtävä ”luokan avajaiset” olikin jo hive- nen työläämpi osuus. Avajaiset pidettiin 15.1.1996 työpäivän päätteeksi. Perinnepäivän ajankohta juontaa juurensa juuri tästä päivästä. Avajaiset alkoivat luokan kastamisella.

Vihkinauhan leikkaamisen jälkeen siirryttiin luokkaan, jossa oli tarjoilla snackseja ja samppanjaa. Ilta jatkui saunomisen ja iltapalan merkeissä. Vikkelimmät taisivat ehtiä puolenyön jälkeen Helsinkiin asti viettämään avajaisia.

Historian havinaa

Jatkotutkinto-osaston siirtyessä Tuusulasta Santahaminaan, tuli ajankohtaiseksi keksiä nimet uusille luokkatiloille. Merisotalinjalla järjestetyn nimikilpailun jälkeen esitettiin kahta eniten ääniä saanutta ehdotusta; merellistä ympäristöämme kuvaavaa nimeä ”HooKaksOo” ja hyvin kunniaakasta ja perinteistä nimeä ”Väinämöinen”.

Valituksi tuli Väinämöinen, joka on tietysti kaikille suomalaisille tuttu nimi kansalliseepos Kalevalastamme, mutta meripuolustajat yhdistävät nimen ensisijaisesti sodan aikaisiin panssarilaivoihimme.

Panssarilaivat olivat uivia linnakkeita, joten ”Väinämöinen” sopiinkin juuri siksi hyvin rannikkotykistö- ja meriupseereiden yhteisen opetustilan nimeksi.

Luokan oveen on teetetty tamminen nimikyltti, jossa lukee messinkisillä kirjaimilla ”VÄINÄMÖINEN”. Näin nimi tulee uudelleen kunnia-kaaseen käyttöön. Kaikki meripuolustuksen upseerit tulevat jatkokoulutuksen aikana opiskelemaan merisotalinjan opinnot juuri tässä luokassa.

Loppu hämmöttää

Nyt tätä artikkelia kirjoitettaessa on jo kevät koittamassa. Kurssin perusopinnot ovat kaikki takana ja kohta alkavat syventävät opinnot. Oppilaiden lisäksi tietoa on jaettu myös linjanjohtajalle ja luokanvalvojalle sekä ennen kaikkea Maanpuolustuskorkeakoulun aselajiohjohtajille.

Aselajiohjohtajat ovatkin suostuneet jo opetuksen alkuvaiheessa hylkäämään ohjesäännöt. Näin heillä ei ole ollut muuta vaihtoehtoa, kuin soveltaa tietämystään merisotalinjan aktiivisen ja välillä tiukan kritiikin vuoksi.

Merisotalinjan opinnot päättyvät toukokuun 30. päivänä, jolloin kurssin laaja tietämys on jälleen ”kentällä” käytettävissä.

Merisotalinjan perinnetoimikunta

LAKI- JA YRITYSPALVELU HANNU KOSKI OY

Laulajantie 10 B 8, 61300 Kurikka
Puh. 964-450 4520, fax 964-450 4530

AB SKÄRGÅRDSVÄGEN SAARISTOTIE OY

21660 Nagu
Puh. 926-465 1589, fax 465 1715

C H E R I
MAKEISKAUPPA
Asematie 1, Tammisaari
☎ (911) 246 1860

KIIKALAN KIVIPUU KY

Tulisijamuuraukset, hopealoimu takat
Sarininkulmatie 49, 25380 Rekijoki
Puh. 924-7483 420, 949-531 220

Tammisaaren Ruosteenesto Ky Ekenäs Rostskydd Kb

Varastokatu 10, 10600 TAMMISAARI
puh. 911-241 3416

674 1111

AUTO-ILVES OY Hämeenlinna
Ruununmyllyntie 12
13210 Hämeenlinna

1546 - 1996

Tammisaaren Kaupunki

EKENÄS STAD
puh./tel. 911-26 311

Parturi-kampaamo Mirja Nalli

Pohtolankatu 47-49, 33400 Tre
Puh. 931-346 3428

TIETOLIIKENNE & POSTIPALVELUT

KOKOAMME YHTEYDET VOIMAKSI

SUOMEN PT

RANNIKKOTYÖSTÖN
OPISTOUPSEERIT

Kevätkokous

Rannikkotyöstön Opistoupseerit ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidettiin 26.4.1996 Kotkan päällystökerholla. Osanotto kokouksessa oli lupauksia herättävän runsas. Kokouksen päätteeksi Päällystölaitoksen hallituksen jäsen Juha Martin kertoi ajankohtaisista asioista.

Kokouksessa päätettiin syyskokouksen ajankohta ja pitopaikka. Syyskokous on samalla yhdistyksen kymmenvuotisjuhlakokous. Kaikki jäsenet joukolla mukaan. Lahdessa tavataan!

Syyskokous Lahdessa

Yhdistyksen 10-vuotisjuhlakokous

Tarkempi ohjelma toimitetaan lähempänä ko ajankohtaa.

Jäsenmaksulaput ovat tulleet jakoon. Yhteyshenkilöt jakavat pankkisiirtolomakkeet toukokuun aikana. Ellet syystä tai toisesta ole saanut omaasi, ole aktiivinen ja hanki itse omalta yhteyshenkilöltäsi. Kysyvä ei tieltä eksy! Jäsenmaksujen markkamäärät löydät Rannikon Puolustajan edellisestä numerosta.

HANGON KAUPUNKI
HANGÖ STAD

AUTO-
TARVIKKEIDEN
EDULLINEN
OSTOPIIKKA

T:mi Ossi Holopainen

Helsingintie 1, Itäväylä, 49410 Hamina
puh. 952-344 0505

RANNIKKOTYÖSTÖ-
KOULU

Pohjoismaista yhteistyötä

Ruotsin Rannikkotyöstökoulun johtaja eversti Jan-Axel Thomelius seurueineen vieraili Rannikkotyöstökoululla 18.-20.3.1996. Kaksi ensimmäistä päivää vieraat perehtyivät suomalaiseseen koulutukseen ja rannikkopuolustukseen Helsingissä. Viimeisenä vierailupäivänä tutustuttiin liikkuvaan työstöön Vaasassa.

Vierailun kohokohdaksi ja hienoksi huipentumaksi muodostui Vaasan Rannikkopatteriston järjestämä kisailu. Tiistai-illan päivällisellä vielä lupailtiin herrasmieskilpailua, mutta h-hetken lähes-tyessä kilpailuviitti kasvoi ja tapahtumasta muodostui tiukka "finnkampen", missä maotteluiden tapaan olivat vastakkain Ruotsin ja Suomen nelihenkkiset joukkueet.

Kilpailun lajeina olivat ammunta sekä pistimen ja käsikranaatinheitto. Tiukan mittelon jälkeen Suomi selviytyi maottelusta voittajana pistein 48 - 36. Ruotsalaisten joukkue ei yltänyt voittoon missään yksittäisessä lajissa.

Molempien osapuolien edustajat pitivät pohjoismaista yhteistyötä nyt toteutuneella tasalla hyvin antoisana. Tällaisten vierailujen aikana syntyvät henkilökohtaiset suhteet mahdollistavat eri maiden osaamisen hyödyntämisen aivan uudella tavalla. Tämäkin vierailu on jo ehtinyt poikimaan useampia epävirallisia yhteydenottoja koulujen henkilöstöjen välillä.

Myös norjalaiset ovat esittäneet Rannikkotyöstökoululle yhteistoimintaa. Jatkossa onkin odotettavissa vuosittain tapahtuva pohjoismainen Rannikkotyöstökoulujen tapaaminen.

TKa

PATRUUNAT

**SUOMENLINNAN
RANNIKKORYKMENTTI**

Paikallisosastotoiminta käynnistyy

Helsingin sotilasläänin esikunta on kevään aikana valmistellut alueensa paikallisosastotoiminnan käynnistämistä yhteistyössä pääkaupunkiseudun reserviläisten ja maanpuolustusjärjestöjen kanssa. Valmisteluista ja suunnittelusta siirryttiin askel kohti käytännön toimenpiteitä 17. huhtikuuta, jolloin neljälle sotilasalueelle ja pääkaupunkiseudun rannikolle nimettiin reserviläisiä paikallisosastojen päälliköiksi ja apulaispäälliköiksi.

Suomenlinnan Rannikkorykmentin paikallisosaston päälliköksi sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Raimo Jokinen nimitti Reijo Telarannan ja apulaispäälliköksi Jouni Grönroosin.

Mikä on PAT ?

Paikallisosasto eli PAT koostuu johtoryhmästä, reserviyksiköistä sekä paikallisyksiköistä. Johtoryhmään kutsutaan aktiivisia reserviläisiä ja vapaaehtoisissa maanpuolustustyössä mukana olevia henkilöitä, jotka samalla edustavat alueella toimivia maanpuolustusjärjestöjä.

Reserviyksikkötoimintaan osallistuu sodanajan kokoonpanoihin sijoitettu henkilöstö. Paikallisosastoihin taas voivat kuulua kaikki 15 vuotta täyttäneet kansalaiset riippumatta siitä, onko varusmiespalvelus suoritettu tai ei.

Paikallisosastojen pääasiallinen tehtävä on reserviyksiköiden toiminnan tukeminen. Tätä tarkoitusta varten paikallisyksikköön ilmoittautuneille tullaan aikanaan järjestämään koulutusta muun muassa pelastustoimen, väestönsuojelun sekä muonituksen alueilla.

SIRR:n paikallisosaston päällikkö Reijo Telaranta ja apulaispäällikkö Jouni Grönroos.

Missä mennään ?

Ainakaan pääkaupunkiseudun rannikkopuolustuksen osalta paikallisyksikkötoiminnassa ei ole kyse monienkaan uusien toimintamuotojen aloittamisesta, vaan olemassa olevan toiminnan koordinoinnista ja suunnittelun lisäämisestä ja resurssien kohdentamisesta niin, vapaaehtoisuuskentän ja puolustusvoimien tavoitteet yhtyvät mahdollisimman tehokkaasti.

Parhaillaan kootaan paikallisosaston johtoryhmää ja suunnitellaan tulevaa toimintamallia joukko-osaston kanssa. Tämän jälkeen tarkennamme toiminta- ja koulutussuunnitelmiamme ja vasta sen jälkeen tiedotamme yksityiskohtaisemmin tulevasta toiminnasta.

Isosaaressa 27.4. pidetty reserviyksiköiden vapaaehtoinen harjoitus toimi eräänlaisena lähtölaukauksena myös Suomenlinnan Rannikkorykmentin paikallisosastolle.

Jouni Grönroos

TIKKURILAN ROMU OY

HAKINKUJA, 01380 VANTAA
KAIKKI ROMUALAN PALVELUT
PUH. (90) 831 666, FAX (90) 831 066

Isosiivo on siivousalan ammattilainen

Suoritamme mm.

- PERUSPESUT
- VAHAUKSET
- PAINEPESUT
- IKKUNANPESUT
- KOKOLATTIA-MATTOJEN PESUT
- LOPPUSIIVOUKSET
- ERIKOISPALVELUT

ISOSIIVO OY MERITULLINKATU 11 D, 00170 HELSINKI
PUH. 90-135 4664

SOTAMUSEO

Suomen sotahistorian erikoismuseo
Avoinna: su-pe 11-16,
Maurinkatu 1, Helsinki, puh. 161 6381

MANEESI

Raskaan sotakaluston erikoisnäyttely.
Suomenlinna, Iso-Mustasaari.

RANNIKKOTYKISTÖMUSEO

Suomen rannikkopuolustuksen historiaa.
Suomenlinna, Kustaanmiekka.

SUKELLUSVENE VESIKKO

Suomen viimeinen sukellusvene
2. Maailmansodasta.
Suomenlinna, Tykistölahti

Suomenlinnan osastot avoinna
11.5.-31.8. päivittäin 10-17,
1.9.-30.9. päivittäin 11-15.
puh. 161 5295

KOIRAN OMISTAJA - KOULUTTAJA

TELEHALLITUKSEN
TYYPPIHYVÄKSYMÄ
koirien koulutuslaite
DOG TRAINER 700-DT
on ainoa maassamme
hyväksytty malli. Laite
poistaa kovienkin koirarotujen koulutuksesta
"patukan ja monon", lisäksi se säästää satoja peuroja ja poroja koirien raatelulta, sekä antaa rauhan "naapurin" lampaille, kissoille ja kanoille. Laitteen eläinsuojellinen arvo on kiistaton.
Hinta. 3.200 mk.

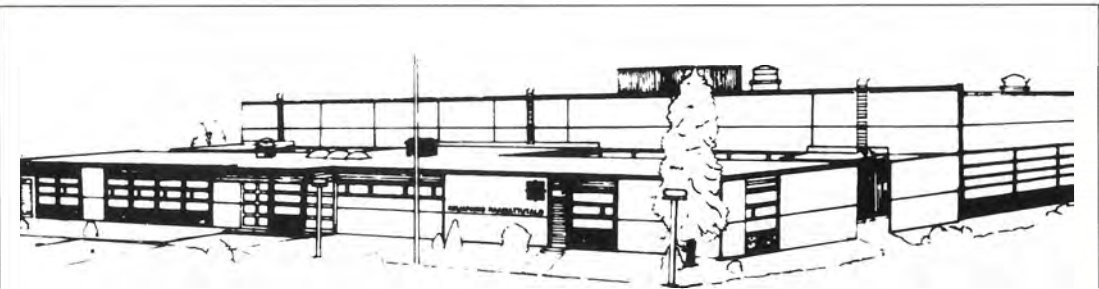
HAUKUNRAJOITIN MODEL 190-DT

Haukkuvia koiria voit kuulla kodissasi, naapurissa, kenneleissä, puistoissa jne... Pieni haukkaus ei silti ole tuomittavaa, mutta liika haukkuminen rasittaa naapureitasi. Laite opettaa koiran olemaan haukkumatta silloin, kun se ei ole toivottavaa. Hintaa 1.500 mk.

Maahantuoja:

PENTTI HEINO

Vihnushovi, 37150 Nokia, puh. (931) 341 1188, fax (931) 342 5274

Puolustusväen käyttämä kirjapaino

KIRJAPAINO Raamattutalo

Nykyaikainen kirjojen painamiseen erikoistunut graafinen laitos.
Painamme ja sidomme itse kaikentyyppisiä kirjoja edullisesti.
Puolustusvoimia olemme palvelleet jo vuosikymmenien ajan.

Hallipussi 1, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. 958-613 066, fax 958-488 574

HANKONIEMEN KILTA

Koulutusta Hiidenmaalla

Hankoniemen kilta järjesti pääsiäisenä vierailun Hiidenmaalle Hiiumaa Malevkondin (Hiidenmaan suojeluskunta) luo. Samalla retkellä annettiin koulutusta yksittäisen taistelijan ja taistelijaparin sekä ryhmän toiminnasta.

Koulutuksesta vastasivat Suomenlinnan rannikkokotikillan asiantuntijat. Hankolaiset keskittyivät kuljetuksiin, huoltoon ja henkeä nostattavaan yhdessäoloon vanhempien suojeluskuntaveteraanien kanssa.

Sää suosi harjoitusta. Hohtavien hankien keskellä oli todella miellyttävä harjoitella lähes 20 asteen lämmössä. Koulutuksessa oli kaikkiaan yli kolmekymmentä hiidenmaalaista suojeluskuntalaista, mukana tyttöjäkin. Onnistuneiden päivien päätteeksi tuhottiin panssarivaunua esittänyt rantakivi venäläisellä kertasingolla.

Killan toimintaa kesällä

Hankoniemen killalla on hyvin vilkas ohjelma kesäksi. Heinäkuun viimeisenä viikonvaihteena kilta matkustaa Pietariin, missä osallistutaan kutsuvie-

raina Venäjän laivaston 300-vuotisjuhliin. Samaan aikaan suorittavat 27.7. Hankoon jäävät kiltaveljet kunnianosoituksen Riilahden muistomerkillä.

Elokuun ensimmäisenä päivänä Hangon Rannikkopatteristo täyttää 75 vuotta. Kilta osallistuu juhlintaan. Elokuun 7. lähdetään jälleen Pietariin, mistä alkaa kesän suurtapahtuma – Pietari - Kronstadt - Kotka - Hanko - Uusikaupunki -soutu. 8.–18. välillä tapahtuvaan soutuun voidaan ottaa rajoitetusti osallistujia muistakin killoista.

Rannikonpuolustajien päiville 24.8. ovat luonnollisesti kaikki killan jäsenet tervetulleita. Lisätietoja kesän ohjelmasta saa puheenjohtajalta tai sihteerialta. Rannikonpuolustajien päivän osalta kysymyksiin vastaa Olli Salmi (puh 911-2482854).

Pekka Silvast

Pekka, Jari ja Sami pitävät taukoa.

Rannikkosotilaskotiyhdistys ry

FINNOPTA OY

Särkiniementie 5 C 51
00210 HELSINKI
Puh. 90-692 2255

FORTRESS RESTAURANT

PIZZERIA

TERRACE

WALHALLA

00190 SUOMENLINNA HELSINKI FINLAND PUH/FAX 90-668 552

LINNAKERAVINTOLA

PIZZERIA

TERASSI

Keltaisen Rykmentin kuulumisia

40 vuotta Keltaisen Rykmentin veteraanitoimintaa vetänyt Onni Kauppila luutnanttina. Kapteeniksi hänet ylennettiin vuonna 1944.

On sanottu, että sitä tikulla silmään, joka vanhoja muistelee. Näinhän asiat eivät kuitenkaan aina ole. Rannikon Puolustajassakin on osattu menetellä järkevällä tavalla, eli lehden painopiste on kuten kuuluukin, nykypäivässä ja maamme puolustusasioitten tulevaisuudessa. Sotien muistelot ja veteraanien asiat ovat sopivasti sijoittuneet kiltojen ja muiden uutiskehyksiin.

Vajaan kuukauden päästä tulee kuluneeksi 55 vuotta siitä, kun jatkosota alkoi ja 52 vuotta siitä, kun tämän sodan raskaimmat uhrin annettiin Suomen itsenäisyyden puolesta.

Kannaksen ja Viipurinlahden torjuntataisteluisa rannikkojoukkojen menetykset olivat suuret. Muun muassa Teikarin taisteluissa 300 kaatunutta

ja 500 haavoittunutta ja kadonnutta.

Keltainen Rykmentti (RTR 2) haluaa muistaa talvi- ja jakosodissa kaatuneita aseveljiään näkyvällä tavalla. Toukokuun 21. päivänä kiinnitetään Saarenpään linnakkeen raskaan patterin kasematin seinään muistotaulu.

Tauluun kaiverretut suomen- ja venäjänkieliset tekstit kertovat koruttomasti historiamme raskaista ajoista ja veteraanien ajatuksista. Toukokuun lopulla kävi parin linja-autollisen verran rykmenttimme veteraaneja tuttavineen yllämainitussa kohteessa ja tutustui samalla matkalla muutenkin Kannaksen taistelupaikkoihin.

Huhtikuussa pienehkö mutta sitäkin innokkaampi joukko tutustui Rannikkokotikoulussa aselajiin ja sen tekniikkaan sekä koulutusvälineisiin. Ansaittu kiitoksemme vielä kerran majuri Rekolalle ja hänen hyville avustajilleen. Toivotamme koululle hyvää menestystä ja tulosta jatkossakin.

Lopuksi toteamme kaikella kiitoksella, että vuodesta 1951 Keltaisen Rykmentin veteraanitoimintaa vetänyt Onni Kauppila on jättänyt tehtävät nuoremmille "vanhoille". Puheenjohtajamme on nyt Paavo Toivonen ja perinnetoimikunnan sihteeri Tauno Tetri.

Verner Torvinen

Leipomo konditoria

MESSI

Porvoonkatu 3, Puh. 2709 0781
Työpajankatu 2, Puh. 2709 0782

**RAVINTOLA
LAULAVA TURSAS**

Merimiehenkatu 27, Helsinki
Puh. 90-624 566

VARATTU

ITÄ-HELSINGIN AUTOKATSASTUS OY

Yksityinen katsastusasema Tattarisuolla

Jäädytintie 2, 00770 Helsinki
puh. 347 4013, fax 388 3088

Avoinna: ark. klo 8-20
la klo 9-
myös ilman ajanvarausta (mahd. mukaan)

**TURUN
RANNIKKO-
RYKMENTTI**

Komentaja vaihtui

Suomen laajimman joukko-osaston komentaja on vaihtunut. Turun Rannikkorykmentissä yli neljä vuotta palvellut eversti Juhani Haapala luovutti rykmentin komentajan tehtävät everstiluutnantti Pertti Malmbergille. Vaihtoparaati pidettiin Gyltössä perjantaina 29. maaliskuuta 1996.

Haapalan komentajakaudella monet asiat muutuivat. Puolustusvoimat siirtyi uuteen johtamis- ja hallintojärjestelmään, tulosjohtaminen otettiin käyttöön ja tietotekniikka kehittyi nopeasti. Lopulta puolustushallinnon rationalisointi- ja kehittämissuunnitelman julkaisemisen jälkeen selvisi, että Kuuskajaskarin linnake haluttiin muuttaa vartioliinakeiksi.

Muutoksista ja takaiskuistakin huolimatta Haapalan peruslinja oli selkeä; rykmentin tulee kannatoissaan olla johdonmukainen ja luja. Kehityksen kulkuun on voitava vaikuttaa; omia asioita ei saa jättää pelkästään muiden suunniteltavaksi. Haapala totesikin asiasta osuvasti: "Näinä aikoina

ottajia on paljon, kehittäjiä vähän."

Haapalan aikana rykmentissä käynnistettiin monia projekteja. Monet pitkään vireillä olleet hankkeet etenivät; saariston sähköverkon ja tutka-valvontajärjestelmän kehittäminen edistyi. Parhaimmat tulokset syntyivät kuitenkin henkilöllä puolella. Haapala piti tärkeänä koulutuksen tehokkuuden lisäämistä ja koulutusilmapiirin hyvää tasoa.

Turkulaiseksi vaikea päästä

Tehtävien vaihto isossa rykmentissä on aina vaativa urakka. Jo pelkästään perehdyttämiseen kuuluvien asioiden määrä on uskomaton. Lisäksi etäisyydet ovat pitkiä ja kevättalven kelirikko uhkasi välillä sotkea aikataulut. Linnakkeet kuitenkin kierrettiin ja kunnanjohtajat tavattiin.

Everstiluutnantti Pertti Malmberg kertoi vaihdon yhteydessä ottavansa mielellään Turun Rannikkorykmentin vastaan. Uusi komentaja ilmoitti asettuvansa asumaan Turkuun, jota pidetään erityisen myönteisenä asiana.

Turussa asuvat kuuntelivatkin tyytyväisinä, kun Malmberg kertoi myyvänsä kaiken omistamansa Helsingistä – selvä merkki ihmisestä, joka on säilyttänyt kehityskelpoisuutensa helsinkiläisyydestään huolimatta. Malmberg kertoi myös aikovansa "tulla turkulaiseksi", joka on kuitenkin huomattavan vaikeaa ellei jopa mahdotonta ulkopaikkakuntalaiselle.

**Läksäistilaisuus
TurRR:n esikunnassa.
Kuvassa Turun rt-killan
puheenjohtaja Heikki
Kiviranta, eversti
Juhani Haapala ja
everstiluutnantti Pertti
Malmberg.**

TRICOL OY

Hitsaajankatu 19, 10300 Karjaa
**Tehtaanmyym. urheiluneulokset,
pelipaitaneulokset.**

Av. ma-pe 9.00-16.30, puh. 911-279 624

ENERGIAA ELÄMÄÄN
PAKKASAKKU
Tudor Group

Puh. (90) 826 322

**Myynti ja markkinointi:
Upo-Kodinkoneet**

Atomitie 5 A
00370 HELSINKI
Puh. (90) 503 301

Tosi turkulaiseksi hän pääsee normaalisti vasta synnyttyään "tullien" sisäpuolella ja suvun asutua Turussa vähintään kahden sukupolven ajan. Lupaavimmat tulokset saatetaan kylläkin hyväksyä turkulaisiksi kahdenkymmenen vuoden pika-kurssilla. Alku on ollut Malmbergillä lupaava ja aina on muistettava, että poikkeus vahvistaa säännön...

Rykmentti selviytyy

Elokuun alussa everstiksi ylennettävällä Pertti Malmbergilla on edessään vaativa tehtävä ja suuret haasteet. Turun Rannikkorykmentti on luotsattava uuteen kokoonpanoon ensi vuodenvaihteeseen mennessä.

Henkilöstöpolitiikka tulee varmasti olemaan täynnä vaikeuksia. Kuuskajaskarin lopettamisen jälkeen suuri osa työpaikoista on ulkosaaristossa. Kaikkia tyydyttävien ratkaisuiden saavuttaminen ei varmasti olekaan mahdollista, mutta oikeudenmukaisuuden säilyttämisellä voidaan varmasti voittaa paljon.

Saaristossa palveleminen ei kaikissa elämäntilanteissa ole perheellisille helppoa, varsinkin kun naistyöpaikkojen määrä saaristossa on vähäinen vuosia jatkuneen siviilihenkilöstön supistamisen vuoksi. Taloudellinen kehys ei lupaa tulevaisuudessaakaan hyvää.

Turun Rannikkorykmentti kuitenkin selviytyy. Sen vahvuuksia ovat motivoitunut ja ammattitaitoinen henkilöstö, hyvät yhteistoimintasuhteet sekä kotiseudun vankkumaton tuki. Uudella komentajalla on siis kaikki edellytykset selviytyä tehtävästään hyvin.

Turun Rannikkorykmentin koko henkilöstön puolesta toivotan Juhani Haapalalle mitä parhainta menestystä Maanpuolustuskorkeakoulun hallintojohtajana. Rykmentin eri tilaisuuksissa usein nähdylle Liisa-vaimolle myös onnea ja menestystä. Olette yhdessä antaneet meille paljon.

Komentajan virkaan astuneelle Pertti Malmbergille parhaat onnittelut upean tehtävän ja myös tulevan ylennyksen vuoksi. Onnittelut myös Leila-vaimolle. Olkaa sydämellisesti tervetulleita!

Erkki Marttila

TURUN SATAMA

- tiheä linjaliikenne Eurooppaan
- sujuvan liikenteen ro-ro -satama
- täyden palvelun konttiterminaali
- junakuljetukset Skandinaviaan
- upeat matkustajalaivat käytössäsi

TURUN SATAMA

Linnankatu 90, 20100 Turku
puh. 921-267 4111, fax 921-267 4125

M90-D1

TAISTELUKAASUNILMAISIMET

ENVIRONICS OY

Työmiehenkatu 2, PL349
50100 MIKKELI
puh.955-177011, fax 955-177013

SOTAINVALIDIEN VELJESLIITON ADRESSI- JA KUNNIAMERKKIPALVELU

Hoitaa kaikki adresseja ja kunniamerkkejä koskevat asiat.
Asiakaspalvelumme on avoinna
maanantaista perjantaihin klo 9.00 - 15.30
Osoite:
Kasarmikatu 34 A, 00130 Helsinki
Puh. (90) 478 500, fax 4785 0100

TÄYDELLISTÄ KIINTEISTÖHUOLTOA

- NORMAALI TALONMIESPALVELU
- LVI-HUOLTO
- VIHERALUEET
- HUONEISTO- JA IKKUNAREMONTIT
- PÄIVYSTYSPALVELU 24 h

**Rj KIINTEISTÖHUOLTO
R. JOENSUU OY**

Rukatunturintie 3 I 68, 00970 Helsinki

90 - 326 314
949 - 431 165
Telefax 90-328 1208

Laadun tunnuksena DIN ISO 9001

Automaation kokonaisuus ja sen osa-alueet hallinnassa. Ensiluokkaiset tuotteet, asiantuntemus sekä suunnittelu-, käyttöönotto- ja koulutuspalvelut. Meiltä saat kaiken, mitä tehokas laiteratkaisu vaatii. Sinettinä Feston laatujärjestelmä, joka täyttää DIN ISO 9001:n vaatimukset. Kun valitset tosiasioiden perusteella, oikea yhteistyökumppanisi on FESTO.

FESTO

FESTO OY, PL 86 (Mäkituvantie 9), 01511 VANTAA
Puh. (90) 870 651. Fax (90) 870 65 200
KUOPIO - PORI - SEINÄJOKI

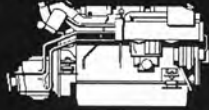
Täyden palvelun marina Lauttasaarella

- Moottorit
- Vaihtomoottorit
- Varaosat
- Tarvikkeet

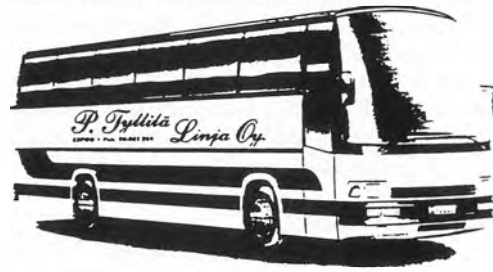

- Moottorihuolto
- Talvisäilytys
- Veneen keväthuolto

**VOLVO
PENTA**

PENCENTRA OY Marin Center
Veneentekijäntie 9, 00210 Helsinki, Puh. 90-679022

KUN HALUAT HYVÄÄ
TILAUSAJOPALVELUA

P. Tyllilä Linja Oy.

Hyljekuja 6
02270 ESPOO
(90) 888 1312

VANTAAN PALVELUPESULA KY

Kielotie 30, 01300 Vantaa
Puh. 837103

Raskaat Ajoneuvot Oy Ab
Vantaanlaaksontie 6 B
01610 Vantaa. Puh. 90-507 91

KIINTEISTÖHUOLTO KIRVESNIEMI OY

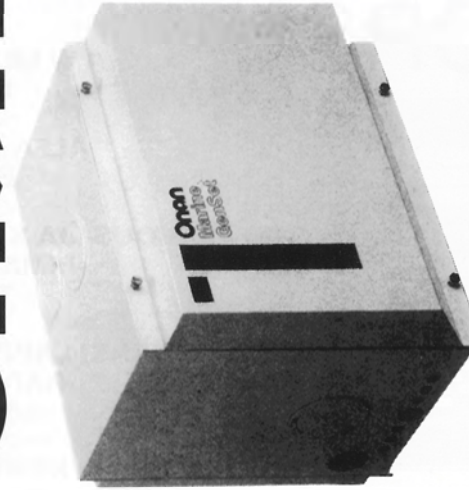
Kielotie 4-6 D, 01300 VANTAA

☎ 873 5661

Päivystys 24 h

2.5 - 72 kW

onan

Onan merigeneraattorit ovat tunnettuja erinomaisesta varmuudesta ja äännettömyydestä. Yli 60 vuoden kokemus ja runsas valikoima - takaavat asikkaidemme tyytyväisyyden. Hankintapäätöstä tehdessäsi ota yhteys Machinernyn asiantuntijoihin, he mielellään kertovat Sinulle lisää Onan-merigeneraattoreista.

12.5 - 62 hv

BETA MARINE

Beta Marine on tunnettu englantilainen marinoija, jonka tuontiohjelmassamme oleva merimoottorisarja soveltuu suomalaisten pienveneilijöiden tarpeisiin loistavasti. Liikutpa kotimaassa tai väljimmillä vesillä, huolto pelaa. Siispä kysy Beta Marinea omaan veneeseesi. Se on järkevä ratkaisu!!

MACHINERY OY
KEHÄ III, ANSATIE 5, 01740 VANTAA, PUH. (90) 88551

60 - 1500 hv

Cummins on yksi maailman arvostetuimmista merimoottorien valmistajista. Parhaiten huomaat sen suostion kun liikutaan kansainvälisillä vesillä niin ammatti kuin huviveneidenkin parissa.

Hankitpa uutta tai ehostat vanhaa venettäsi - Kysy Cumminsia

HÖGFORS

VENTTIILIT
VIRTAUKSEN
SULKUUN
JA SÄÄTÖÖN

SENTO OY, HÖGFORS
PL 13 (Satamakatu 3)
24101 SALO

Puhelin (924) 7312 999
Telekopio (924) 7331 505

Oy WESTERN SHIPYARD LTD

puh. 924-736 6511, telex 6877 teijo sf
telefax 924-736 6515

Alusten korjaus- ja muutostyöt
sekä vuositelakoinnit.
Suuret teräsrakenteet.

A W LILJEBERG OY
Espoo

ALFA LAVAL OY
Espoo

SIIVOUS- JA KIINTEISTÖPALVELU
IRMA SILTALA
Turku

LÄNSI-LAPIN KULJETUS JA
RAIVAUS OY
Tornio

KEMIJOKI OY
Rovaniemi

MYLLYKOSKEN LASI KY
Anjalankoski

TILITOIMISTO TMI TIMO PETHMAN
Kouvola

VAASAN ULATAKSI OY
Vaasa

LIHA KYLMÄNEN OY
Kuusamo

AB PÄRAS OY
Kruunupyy

HAMMASLABORATORIO
ERKKI MARTTILA
Kotka

PARTURI-KAMPAAMO
SEA STYLE
Kotka

OY INSALCO AB

METALLITEOLLISUUDEN
KESKUSLIITTO MET

**Maailman paras joki/
matalavesivene Ivalosta!!!**

Pohjolan Jokivene Oy
Saariselkä
puh.9697-686 868 fax 686 842

**Rannikon
viestitoimintaa
käsittelevä
sarja jatkuu**

Järjestelmän
ytimenä toimiva
keskussanomalaite.

Sanomalaiteperhe

Keskussanomalaite (KSL) on sanomalaitekaluston kuningas. Laite on automaattinen datavälitin, joka mahdollistaa samanaikaisen liikenteen usean eri keskussanomalaiteen, sanomalaiteen, partiosanomalaiteen sekä muiden yhteensopivien päätelaitteiden kanssa välittämällä automaattisesti salattuja sanomia.

Teksti Jouko Vesanen, kuvat SA-kuva

KSL ohjaa ja valvoo sanomaliikennettä sekä paikantaa vikoja ilmoitusten perusteella. Välitointimintojen lisäksi se mahdollistaa sanomien laatimisen ja lähettämisen, sekä vastaanottamisen ja taltioimisen.

Sanomalaiteverkon valvonnan tukena käytetään windows pohjaista verkonhallintaohjelmaa, jota käytetään KSL:een liitetyllä PC-tietokoneella. Tällöin saadaan reaaliaikaista kuvaa verkon kunnosta ja voidaan viiveettä vaikuttaa havaittuihin epäkohtiin.

Sanomaliikenteen tukena toimii sanomaliikenneohjelmisto, jolla käyttäjä pystyy liikkomaan joustavasti sanomalaiteverkossa omalla PC-tietokoneellaan liitettään sen

sanomalaiteverkkoon. Sanomaliikenneohjelmaa käytettäessä käyttäjä voi valmistella omat sanomansa etukäteen ja tallentaa ne levykkeelle, josta ne voidaan ottaa tarvittaessa käyttöön tai tulostaa.

Matkaviestiväline vauhdikkaaseen menoon

Yleisin verkossa käytetty liikkonäiväline on sanomalaite (SANLA) ja näin ollen siis lähinnä rivikäyttäjää. SANLA on lyhyiden tekstimuotoisten sanomien viestitykseen tarkoitettu päätelaite, joka salaa, lähettää, vastaanottaa ja tulkitsee sanomia.

Vastaanotettuja sanomia voidaan editoida ja lähettää uudelleen. Viestityksessä siir-

tietieksi soveltuu mikä tahansa puhelin- tai radioyhteyden laatua vastaava siirtotie, esim. kenttäparikaapeliyhteys, yleisen televerkon yhteydet, radioyhteys ja jopa matkapuhelinyhteys. Voit siis liikkonäivä sanomalaiteverkossa jopa etelän lomarannoilta.

Lähetettävien sanomien muistin kapasiteetti on yhteensä 8 000 merkkiä kahdeksassa lähetysmuistissa ja 12 000 merkkiä 8+1:ssä vastaanottomuistissa. Melko suuria määriä, kun muistetaan, että A-4 tekstisivulla on n.2 500 merkkiä. Yksittäisen sanoman suurin pituus on 2 000 merkkiä. Sanomia voidaan lähettää KSL:een tapaan joko vapaa- tai määrämuotoisina.

SANLA ei hätkähä vaikka olisit viestittämässä + 70

asteisessa saunassa ja pudottaisit viestivälineesi metrin syvyyseen löylyvesikiuluun. Haittaa ei koidu myöskään siitä, että pudotat sen - 40 asteen pakkasessa kohmeisista käsistäsi 75 sentin korkeudelta lattialle.

PARSA - SANLAN pikkuveli

Partiosanomalaite (PARSA) painaa yhden kilon eikä ole syötävää, vaan täysiverinen viestiväline, joka toimittaa samat asiat kuin SANLA, mutta tiivistettynä niin kokonsa (1/3) kuin muistinsakin (1/10) puolesta. Kokonsa puolesta laite soveltuu nimensä mukaan partiokäyttöön.

Yleisvälineenä toimiva sanomalaite yllä ja sissin reppuun mahtuva partiosanomalaite alla.

PARSAN kokonaismuistikapasiteetti on 2 000 merkkiä ja siinä on vain yksi lähetyksimuisti. Vastaanottomuisteja on 8+1. Vastaanottomuisteissa +1 (myös SANLASSA) paikalle tullut sanoma väistyy aina tulevan sanoman tieltä, joten käyttäjän on muistettava tyhjentää luetut sanomat muistista vapauttaakseen kapasiteettia käyttöön. Ympäristönsieto on samaa luokkaa kuin SANLASSA.

Esiteltynä laitteita voidaan käyttää myös paikallisesti salaamislaitteina esimerkiksi valmisteltaessa salattuja viestejä sähkötysradioliikenteelle. Kaikkiin laitteisiin on myös liitettävissä kirjoitin sanomien ja salausten tulostusta varten.

TUHOLAISTORJUNTA OY DESTRUCTOR AB

Palvelua 24 h/vrk
Puh.(921)486 0833, 9400-740 262

INSTRUMENTOINTI OY

Sarankulmankatu 20, 33900 TAMPERE
puh. (931) 265 9111

ESSO JAKELUASEMA JA KAHVILA
Veikko Lahtinen Ky **24h**
TANKKAA MEILLÄ ITSESI JA AUTOSI
Hyvät pysäköintitilat raskaalle kalustolle.
70 asiakaspaikkaa TERVETULOA!

ESSO KONGINKANGAS Lintulahti
Sinun ehdoillasi. **PUH. 945-584 120**

Hyvää palvelua ja laatuotteita

•Valmisbetonia
•Betonin pumppausta
LOHJA RUDUS

Lohja Rudus Oy Ab Kajaanin betonitehdas
(Petaisenniska), PL 222, 87101 Kajaani
Puhelin (986) 6140 333, telekopio (986) 638 331

Maastouttamisvaahdola voidaan esimerkiksi kätkeä olemassa olevia teitä tai harhauttaa luomalla vaaleita.

Vaahdollakin voi huijata

Maastouttamisvaaho ei ole uusi keksintö maailmalla, vaikka meillä ei ole sitä käytössä. Vaaho soveltuu monien eri tyyppisten kohteiden maastouttamiseen ja valemateriaalien rakentamiseen. Vaahdon kokeilua ja käyttöä lie-nee hidastanut siihen tarvittavien laitteiden korkea hinta.

Vaahdolla saadaan hyvä suoja visuaalisesti ja sillä voidaan muotoilla kohteita halutulla tavalla. Lisäksi vaaho antaa hyvän suojan infrapuna-alueella lämpökuvausta vastaan.

Vaaho muodostetaan vedestä, siihen sekoitettavista kemikaaleista ja väriaineista. Käytettävillä kemikaaleilla

säädellään vaahdon kestävyyttä aikaa, sadetta, tuulta ja mekaanista kulutusta vastaan. Normaalisti vaaho valmistetaan kestävämmän muutamasta tunnista useisiin vuorokausiin.

Ajelua näkymättömällä tiellä

Käytettävillä väriaineilla tehdään vaahdon haluttu värisävy. Lisäaineet sekoitetaan vaahdon levityksen yhteydessä. Suurissa vaahdotuslaitteissa voidaan vaahdon värisävyä ohjelmoida muistiin lä-

hes kymmenen. Tällöin eri värisävyt on otettavissa käyttöön ajon aikana muutamassa sekunnissa.

Parhaimmillaan vaahdon käyttö on teiden ja alueiden maastouttamisessa sekä vaaleiden valmistamisessa. Käytettäessä vaahdotus asfalttien valemateriaalina, se saadaan näkymään lämpökuvissa sekoittamalla siihen mustaa väriä, joka lämpenee auringossa kuten asfaltti.

Maastossa ja teillä käytettävä vaahdotuksen paksuus on yleensä 15...30 cm, jolloin siinä voidaan vielä ajaa ajoneuvoilla muistaen kuitenkin vaahdon liukkaus. Lentokoneita voidaan myös hinata vaahdon läpi, mutta rullausta ei suositella.

Vaahdon käyttökohteita voivat olla myös sulutteet, jolloin esimerkiksi panssarimien lasketaan vaahdotuksesta samanaikaisesti vaahdon levittämisen kanssa. Vaahdon erikoiskäyttökohteena voi olla myös raivausajoneuvoissa käytettävä vaahdotuslaitteisto, josta tipautetaan määrävällein vaahdotus raivattun uran merkiksi.

Konstit on monet

Vaahdon hyvästä lämpösuojausominaisuudesta johtuen sitä voidaan käyttää myös lämpöisten kohteiden maastouttamiseen. Käytettäessä vaahdotus kohteissa, se on eritettävä kohteen rakenteista, jotta sillä ei tahrita.

Eristämistä voidaan tehdä puhaltamalla vaahdotus naamiointiin puskeihin ja asettamalla ne kohteen päälle. Lisäksi voidaan käyttää naamioverkkoja. Kohde voidaan myös suojata nopeasti vaah-

dolla peittämällä se ensin muovikalvolla, jonka päälle vahto puhalletaan.

Oheisesta taulukosta huomataan, että vaahdotukseen käytettävistä laitteista löytyy vaihtoehtoja eri käyttötarkoituksiin. Reppumallilla voidaan peittää pieniä yksittäisiä kohteita ja isoimmalla kontilla teitä ja alueita.

Eino Härkönen

Laitetyyppi	Vaahdon määrä [m ³]	Vaahdon määrä [m ²]	Vaahdotusaika [min]
reppumalli	1	5	1
ha:n perävaunu	25	100	yli 2,5
ka:n lavamalli	100	500	yli 10
konttimalli	400	2000	yli 10

Ruotsalaisen FFV Aerotechin markkinoimien vaahdotuslaitteistojen kapasiteettitietoja.

Automaalaamo Kari Sillanpää

Alhontie 131, Punkalaidun
puh. 921-767 4074
949-919 553

VARATTU

KOTKAN OPTIIKKA

KOTKANKATU 12
48100 KOTKA
P. 952-129 51

KATTOTYÖ KATON OY:stä

Kotka, Kaarniementie 39, Puh. (952)225 6025
Matkapuhelin 9400 550 200

Muoviputken taitaja

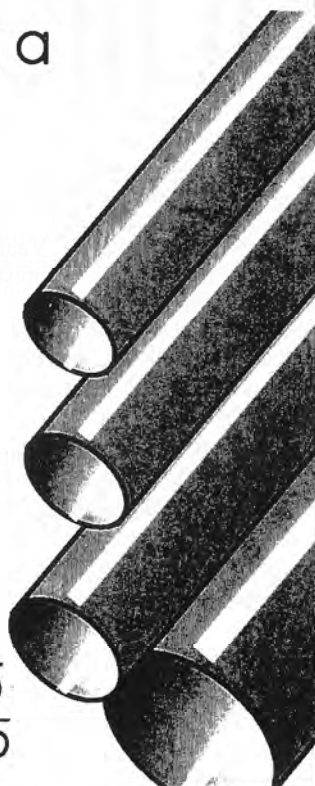

- Muoviputket
- Sadevesiputket
- Tierummut
- Ponttoonilaiturit

MERTSALMI OY

Tilaa esite!!

Puh: 919 - 551 2335
Fax: 919 - 551 3305

MAALAUSLIIKE E. HINKKA OY

ULKOMAALAUSTÖIDEN ERIKOISLIIKE

- Lattioiden massaukset
- Liike- ja huoneistoremontit
- Elementtisaumat
- Nostolava-autot 27 m

Sienitie 7, 00760 Helsinki
Vaihde (90) 384 344, Telefax (90) 382 067
Varastomyynti
Kyläsaarenkatu 9 B, Puh. 4780 0645

ISÄNNÖITSIJÄTOIMISTO MAIKOSKI OY

TIKKURILA, Kielotie 14 B, puh. 90-873 6011
KORSO, Korsontie 8, puh. 90-851 2611

Helsingin

Rekkaterminaali Oy

Honkanummentie 3, 01260 VANTAA
Puh 90-278 6020
Fax 90-278 60223

Helsingin V-Nuohouspiiri

Nuohoojamestari Petri Valve

Puh. 90-851 3748, NMT 9400-435 447
Uudenniityntie 8, 01450 Vantaa

Lakisääteiset nuohoukset ja
ilmanvaihtohormien puhdistukset

ILMANVAIHTOHORMIEN PUHDISTUKSET
MYÖS VANTAALLA

VANTAAN RETKEILYHOTELLI

- mainio majoituspaikka Tikkurilan urheilupuistossa
- yhteensä 100 siistiä vuodepaikkaa 2-8 hengen huoneissa

Edullisesti:

- perhehuone (5 h) 300 mk
- 2 h huone 250 mk
- ryhmähinnat alk. 80 mk/h
- sisältävät aamiaisen

Varaukset puh. 90-839 3310, fax 90-839 4366

KERAAN
I Apteekki
90
1902-1992

AHTI NOKELA
KAUPPAKAARI 11 puh. 246 322
KAUPUNGINTALOSSA

Laajasalon apteekki
DEGERÖ APOTEK YLISKYLÄNTIE 3 • 00840 HELSINKI

Yliskyläntie 3
Arkisin: 09-19 (kesällä 09-18)
Lauantaisin: 09-14

Puh: 698 5133
698 5034
Fax: 698 5424

Timo Kaukoranta

PINGVIINI

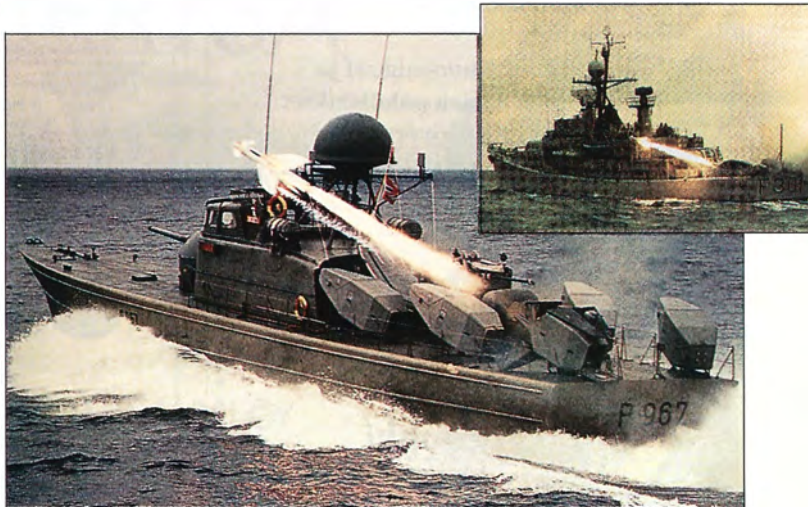
Norjalaista Pingviiniä voidaan hyvillä syillä pitää meripuolustuksen asejärjestelmien kehityksessä edelläkävijänä. Se oli länsimaissa ensimmäinen merimaaleja vastaan tarkoitettu ammu ja unohda ohjus. Samoin se oli ensimmäinen sekä laivalta, lentokoneesta että helikopterista ammuttava merimaaliohjus. Pingviini on myös ensimmäinen oman alansa edustaja, jossa käytettiin infrapuna-

Pingviinin kehitystyö käynnistyi 1960-luvun alkupuolella Norjan merivoimien tarpeesta kehittää mairinnousun torjuntaan riittävän tehokas asejärjestelmä, mitä voitiin käyttää myös vuonoissa ja saariston sisällä.

Tehovaatimuksen lisäksi järjestelmältä edellytettiin, että se voidaan painonsa puolesta asentaa myös pieniin aluksiin. Tästä seurasi

vaatimukseksi myös alhainen hinta, jotta lukumäärä saatiin riittävän suureksi.

Norjan merivoimien ja Kongsberg Aerospace'n (ent. Kongsberg Våpenfabrikk) yhteistyönä kehitettiin Pingviini (Penguin) Mk 1, joka otettiin operatiiviseen käyttöön 1972. Heti syntymästään alkaen Pingviini oli menestys maailmalla. Mk 1-version otti käyttöön norjalaisten lisäksi myös Turkin merivoimat.

Norjassa Pingviiniä on sijoitettu sekä suuriin että pieniin aluksiin. Eduksi nähdään järjestelmän suhteellisen edullinen hinta, mikä mahdollistaa "massamaisen" käytön.

Silloin kun saariston tai vuonojen suojusta operoivien alusten ohjusjärjestelmän kantama ei riitä, hyödynnetään tunkeutumiskykyistä ilma-asetta. Kuvassa F-16 on laukaissut Pingviini-ohjuksen.

Menestys luo tulevaisuutta

Vuonna 1980 Pingviinistä julkaistiin versio Mk 2, missä ohjuksen kantamaa oli kasvatettu ja hakupään ominaisuuksia kehitetty. Tämän version ottivat käyttöön edellisten lisäksi Ruotsi ja Kreikka. Nykyään valmistettavaa versioita Mk 2 Mod 7 on käytössä yhteensä 76:ssa aluksessa.

Samasta tyypistä on otettu käyttöön helikopteriversio sekä Norjassa että USA:ssa. Laiva- ja helikopteriversioin ainoana erona on helikopteriasennusta varten rakennetut ohjuksen taittavat peräsiivekkeet.

1980-luvun puolivälissä Pingviinistä kehitettiin lentokoneversio Mk 3, mikä otettiin käyttöön norjalaisissa F-16 -koneissa. Eroina Mk 2 Mod 7 -versioon verrattuna on suurempi kantama ja hieinan raskaampi taistelulataus. Nämä edut on saatu aikaan sillä, että lentokoneversiossa

ei tarvita lähtömootoria.

Ensimmäisen Pingviinin (Mk 1) kantama oli 20 km. Nyt käytössä olevan Mk 2-version kantamaksi ilmoitetaan yli 34 kilometriä ja lentokoneversion (Mk 3) kantamaksi 55 km. Jälkimmäisellä ilmeisestikin tarkoitetaan korkealta laukaistun ohjuksen kantamaa. Eräissä lähteissä on arvioitu, että matalalta laukaistun ohjuksen kantama olisi 40...45 km.

Mutkan kautta maaliin

Pingviinissä on sekä lähtöettä matkamoottorina ruutiraketti (Mk 3:ssa vain matkamoottori). Ohjuksessa ei ole erillistä ulkopuolista matkamoottoria, vaan sekin sijaitsee ohjuksen rungon sisällä. Moottori palaa ohjuksen koko lennon ajan ja antaa sille merimaaliohjuksille tyypilliseen tapaan lähellä äänen nopeutta olevan matkanopeuden.

Helikopteriversiossa taite-

tut takasiivekkeet avautuvat 0,3 sekuntia ohjuksen irrottamisen jälkeen. Välittömästi siipien avauduttua lähtömoottori syttyy ja kiihdyttää ohjuksen matkanopeuteen. Ohjusta irrotettaessa helikopterilla on oltava nopeutta eteenpäin, jottei ohjus kaatuisi pituussuunnassa väärään asentoon.

Lentoradan pääosan ohjus lentää inertiasuunnistuksella hyrriensä ohjaamana ennakolta syötettyä reittiä pitkin. Lentoradalle voidaan määrittää yksi kulmapiste, minkä kautta ohjus suunnistaa kohti ennakkopistettä. Kulmapiste voi sijaita siten, että ohjus kaartaa siinä korkeintaan 90 astetta. Ohjus on laukaistava plus/miinus 50 asteen kulmassa kohti maalia tai kulmapistettä.

Hakupäähän luotetaan

Ohjusta ohjataan lennon aikana etusiivekkeillä sekä

sivu- että korkeussuunnassa. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että ohjus tottelee korjausliikkeitä hyvin herkästi molemmilla suunnilla. Lisäksi etusiivekkeillä estetään ohjuksen pyöriminen pituusakselinsa ympäri, koska ohjus mitataa koko ajan lentokorkeuttaan radiokorkeusmittarilla.

Ohjuksen alkulennon ajaksi sille voidaan valita lentokorkeudeksi 80 m tai 10 m. Suurempaa lentokorkeutta käytetään silloin, kun ohjus laukaistaan ilmasta manteeen päällä. Saaret kytetään yleensä kiertämään matalamassa lentokorkeudessa lentoradalle määritettävää kulmapistettä hyväksi käyttämällä. Pintalentovaiheen lentokorkeutta ei ole julkaistu.

Yleisesti infrapunahakupäätä pidetään helposti harhautettavana. Kongsberg Aerospace'lla on pitkäaikainen kokemus tämän sensoriteknikan kehittämisessä ja norjalaiset ovatkin hyvin vakuuttuneita oman järjestelmänsä suorituskyvystä.

Pingviinin hakupää kykenee erottamaan alusmaalin saarista ja muista lämmönlähteistä. Hakupään logiikkaa on viimeisiin versioihin kehitetty siten, ettei ohjus ole perinteisillä infrapunajärjestelmien harhautuskeinoilla häiritävissä. Ohjuksen syötetään ennen laukaisua kriteerit, joiden perusteella maali valitaan.

Tekniikka luo taktiikkaa

Ohjukselle voidaan ennen laukaisua määrittää, kuinka monen kriteerit täyttävän maalin yli ohjus lentää ennen iskeytymistä kohteeseensa. Tämä mahdollistaa osumien saamisen mahdollisimman moneen

maaliin suuressa osastossa.

Ohjuksen hakupään logiikkayksikkö tunnistaa osuman saaneen maalin. Ohjukselle voidaankin ennen laukaisua kertoa myös se, saako ohjus iskeytyä sellaiseen maaliin, johon on jo osuttu, vai pitääkö sen etsiä muita maaleja.

Ohjuksen kontrollijärjestelmä määrittää iskeytymisvaiheen aloittamisen. Tavoitteena on osua maaliin mahdollisimman lähellä vesirajaa.

PINGVIINI

	Mk 2 Mod 7	Mk 3
- ohjuksen pituus	3,0 m	3,0 m
- siipien kärkiväli	1,4 m	1,0 m
- - taitettuna	0,76 m	-
- rungon halkaisija	0,28 m	0,28
- ohjuksen massa	385 kg	370 kg
- taistelulatauksen massa	120 kg	130 kg
- maksimi kantama	34 + km	55 + km

Pingviini-ohjuksen helikopteriversio on käytössä USA:n merivoimien ja Kreikan Seahawk-helikoptereissa.

Taistelulataus on kaikkien muiden merimaaliohjusten tapaan maalin kylkirakenteet läpäisevä ja viiveellä räjähtävä. Mk 2 Mod 7 -versiossa taistelulatauksen massa on 120 kg, mistä räjähdysainetta on 50 kg. Mk 3-versiossa on 130 kg taistelulataus.

Norjalaiset kertovat Pingviini-ohjusten käyttötaktiikkaan ohjustorjunnan kyllästämisen siten, että maaliosasto kohti ammutaan mahdollisimman monta ohjusta eri kulmapisteiden kautta. Ohjusten laukaiseminen ajoitetaan siten, että ne lähestyvät maaleja eri suunnilta samanaikaisesti.

RANNIKON PUOLUSTAJA

-LEHDEN JULKAISIJAYHTEISÖJEN YHTEYSTIETOJA

RANNIKON-PUOLUSTAJAIN KILTA

Jouni Grönroos
Kantokaskenpolku 4 C
02340 Espoo

SUOMENLINNAN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Mika Pyyskänen
Kiiskitie 5 A 8
02170 Espoo

TURUN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Heikki Kiviranta
Lankakatu 15 C 10
20660 Littoinen

HANKONIEMEN KILTA

Pekka Silvast
Niittykatu 12
10900 Hanko

KYMINLINNAN RANNIKKOTYKISTÖKILTA

Esa Tervio
Kotilotie 6
48310 Kotka

MERENKURKUN KILTA

Erkki Salmi
Västervikin huvilatie 4C
65280 Vaasa

SELKÄMEREN RANNIKKOKILTA

Tauno Setälä
Savenvalajanvahe 4 C25
26100 Rauma

RT-KERHO JOHTORENGAS

Pentti Jänkäla
Teinitie 18 C
00640 Helsinki

RANNIKKO-SOTILASKOTIYHDISTYS

Ulla Varjola
Katajanokankatu 4 D
00160 Helsinki

RANNIKKOTYKISTÖN OPISTOUPSEERIT

Matti Kokoi
MerivTutkL, PL 105,
00210 Helsinki

RANNIKKOTYKISTÖ-SÄÄTIÖ

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Varatoimitusjohtaja
Keijo Tapiovaara
Hallituksen puheenjohtaja
Ev Jorma Vuohelainen
Asiamies
Maj Pentti Miettinen
PL 919, 00101 Helsinki

RANNIKKOTYKISTÖN UPSEERIYHDISTYS

Puheenjohtaja
Timo Sario
Laajaniityntie 10 F 81
01620 Vantaa

Yhteyshenkilöt

SIRR
kapt Pekka Varjonen
TuRR
kapt Hannu Heinonen
KotRPsto
kapt Jukka Leikos
HanRPsto
maj Kari Valli
VaaRPsto
kapt Vesa Aalto
RtK
maj Hasse Rekola
MpKK
maj Timo Saastamoinen
Killat
kapt Eero Sivunen
Johtorengas
kapt Pentti Jänkäla
PERT-os
evl Timo Kaukoranta
Evp-ups
evl Heikki Tiilikainen

Suhteellisen kevyelläkin ohjuksella kytetään saamaan merimaaliin tuhoisa vaikutus, kuinhan taistelulataus in suunniteltu oikein. Kuvassa 1000 tonnin miinanlaskija Pingviini-ohjuksen osuman jäljiltä.

Jukka Salonen
Vakiokiväärin
Maailmanmestari
v. 1994
SAL:n luolla

SILJAMA

Ruudikkaasti - ja ehdottoman tarkasti.

Vihtavuoren haulikonpatruunat ja käsilatauskomponentit ovat luotettavia, tasalaatuisia ja turvallisia käyttäjälleen. Haulikonpatruunavalikoima kattaa kaikki yleisimmät metsästyksen tarpeet. Itselataajille on tarjolla koko tuotevalikoima: erilaiset ruudit ja nallit sekä selkeät, yksityiskohtaiset oppaat ja kaiken huipulla Vihtavuoren suuri itselatauskirja.

***Kysy Vihtavuoren huipputuotteita hyvin varustetuista
metsästyks- ja urheiluliikkeistä.***

VIHTAVUORI OY

41330 Vihtavuori Puh. (941) 3779 211, fax (941) 3771 643